

ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ
ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Βρυξέλλες, 14.3.2018
COM(2018) 252 final

2018/0061 (COD)

Πρόταση

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

**για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 810/2009 για τη θέσπιση κοινοτικού
κώδικα θεωρήσεων (κώδικας θεωρήσεων)**

{SWD(2018) 77 final} - {SWD(2018) 78 final}

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

1. ΠΛΑΙΣΙΟ ΤΗΣ ΠΡΟΤΑΣΗΣ

• Αιτιολόγηση και στόχοι της πρότασης

Ο κώδικας θεωρήσεων αποτελεί βασικό στοιχείο της κοινής πολιτικής θεωρήσεων: θεσπίζει εναρμονισμένες διαδικασίες και προϋποθέσεις για τη διεκπεραίωση των αιτήσεων θεώρησης και την έκδοση θεωρήσεων. Τέθηκε σε ισχύ στις 5 Απριλίου 2010, με πρωταρχικούς στόχους τη διευκόλυνση των νόμιμων ταξιδιών και την αντιμετώπιση της παράτυπης μετανάστευσης, την ενίσχυση της διαφάνειας και της ασφάλειας δικαίου, την ενίσχυση των διαδικαστικών εγγυήσεων και την ενίσχυση της ίσης μεταχείρισης των αιτούντων θεώρηση.

Ο κώδικας θεωρήσεων προέβλεπε ότι δύο έτη μετά την έναρξη εφαρμογής όλων των διατάξεων του κανονισμού, η Επιτροπή υποβάλλει στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο αξιολόγηση της εφαρμογής του. Η Επιτροπή παρουσίασε την αξιολόγησή της σε έκθεση¹ και στο συνοδευτικό έγγραφο εργασίας² την 1η Απριλίου 2014. Βάσει της³ συγκεκριμένης αξιολόγησης, η Επιτροπή ενέκρινε την ίδια ημερομηνία πρόταση⁴ αναδιατύπωσης του κώδικα θεωρήσεων με στόχο την ενίσχυση των ταξιδιών στην ΕΕ μέσω διευκολύνσεων της πολιτικής για τις θεωρήσεις (συμβάλλοντας κατ' αυτόν τον τρόπο στον τουρισμό, το εμπόριο, την ανάπτυξη και την απασχόληση στην ΕΕ) και στην εναρμόνιση της εφαρμογής των κοινών κανόνων. Ωστόσο, λόγω των αποκλίσεων στις θέσεις του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, οι διαπραγματεύσεις δεν προχώρησαν. Εν τω μεταξύ, η μεγαλύτερη ασφάλεια και οι μεταναστευτικές προκλήσεις κατέστησαν σαφές ότι η προσέγγιση που ακολουθήθηκε το 2014 δεν ανταποκρίνεται πλέον στην πραγματικότητα. Οι εν λόγω παράγοντες οδήγησαν την Επιτροπή να ανακοινώσει την ανάκληση της αναδιατυπωμένης πρότασής της στο πρόγραμμα εργασίας της Επιτροπής για το 2018⁴. Η επίσημη ανάκληση θα πραγματοποιηθεί τον Απρίλιο του 2018.

Ενώ οι στόχοι που σχετίζονται με τη μετανάστευση και την ασφάλεια αποκτούν ολοένα και μεγαλύτερη σημασία, δεν πρέπει να λησμονούμε ότι η μεγάλη πλειονότητα των αιτούντων θεώρηση δεν θέτουν κίνδυνο ασφάλειας και/ή μεταναστευτικό κίνδυνο για την ΕΕ και αποφέρουν σημαντικά οφέλη στην ΕΕ. Ως εκ τούτου, η παρούσα πρόταση επικεντρώνεται στον εξορθολογισμό και τη βελτίωση των λειτουργικών πτυχών της διαδικασίας χορήγησης θεωρήσεων και λαμβάνει υπόψη τα αποτελέσματα των διαπραγματεύσεων για την αναδιατυπωμένη πρόταση του κώδικα θεωρήσεων. Έχουν προστεθεί νέα στοιχεία που παρουσιάστηκαν στην ανακοίνωση της Επιτροπής του Σεπτεμβρίου 2017 σχετικά με την υλοποίηση του ευρωπαϊκού θεματολογίου για τη μετανάστευση⁵ και στις διαβουλεύσεις της, όπως η ανάγκη επαρκών οικονομικών πόρων για την υποστήριξη της διεκπεραίωσης των θεωρήσεων από τα κράτη μέλη, σαφείς κανόνες για την έκδοση θεώρησης πολλαπλών εισόδων μακράς διάρκειας και ο ρόλος μόχλευσης που μπορεί να ασκήσει η πολιτική θεωρήσεων στην πολιτική επανεισδοχής της ΕΕ.

Η πρόταση της Επιτροπής για τη μεταρρύθμιση του νομικού πλαισίου του συστήματος πληροφοριών για τις θεωρήσεις (που θα υποβληθεί την άνοιξη του 2018) θα ενισχύσει

¹ Έκθεση της Επιτροπής προς το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο: «Μια πιο έξυπνη πολιτική θεωρήσεων με στόχο την οικονομική ανάπτυξη». COM(2014) 165 final.

² Αξιολόγηση της εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 810/2009 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για τη θέσπιση κοινοτικού κώδικα θεωρήσεων (κώδικας θεωρήσεων). Έγγραφο εργασίας των υπηρεσιών της Επιτροπής SWD (2014) 101 final.

³ COM(2014) 164 final.

⁴ COM(2017) 650 final, 24.10.2017, παράρτημα IV.

⁵ COM(2017) 558 final.

περαιτέρω την ασφάλεια και την αποτελεσματικότητα της διαδικασίας χορήγησης θεωρήσεων, λαμβάνοντας ιδίως υπόψη τις τεχνολογικές εξελίξεις και την αξιοποίησή τους προς όφελος των αρχών των κρατών μελών και των καλόπιστων αιτούντων, καλύπτοντας τα κενά πληροφόρησης σε ορισμένους τομείς, βελτιώνοντας τους ελέγχους των προσώπων και επιταχύνοντας την ποιότητα και τα αποτελέσματα της διαδικασίας.

- **Συνέπεια με τις ισχύουσες διατάξεις στον τομέα πολιτικής**

Η κοινή πολιτική θεωρήσεων αποτελεί ένα σύνολο εναρμονισμένων κανόνων που διέπουν:

- τους κοινούς «καταλόγους θεωρήσεων» των χωρών των οποίων οι υπήκοοι υπόκεινται σε υποχρέωση θεώρησης για να ταξιδέψουν προς την ΕΕ και εκείνων που απαλλάσσονται από την εν λόγω απαίτηση⁶.
- τον κώδικα θεωρήσεων που καθορίζει τις διαδικασίες και τις προϋποθέσεις έκδοσης θεωρήσεων βραχείας διάρκειας·
- την αυτοκόλλητη θεώρηση ενιαίου τύπου⁷· και
- το σύστημα πληροφοριών για τις θεωρήσεις (VIS)⁸, στο οποίο καταγράφονται όλες οι αιτήσεις για θεωρήσεις καθώς και οι αποφάσεις των κρατών μελών, συμπεριλαμβανομένων των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, των φωτογραφιών και των δακτυλικών αποτυπωμάτων των αιτούντων.

Ενώ προσθέτουν νέα στοιχεία, οι προτεινόμενες τροποποιήσεις δεν θα μεταβάλλουν ριζικά τον κώδικα θεωρήσεων, ο οποίος επομένως εξακολουθεί να τηρεί τις υφιστάμενες αρχές για την επεξεργασία των αιτήσεων θεώρησης.

- **Συνέπεια με άλλες πολιτικές της Ένωσης**

Ενώ διατηρούν την ασφάλεια στα εξωτερικά σύνορα και διασφαλίζουν την εύρυθμη λειτουργία του χώρου Σένγκεν, οι προτεινόμενες τροποποιήσεις διευκολύνουν τα ταξίδια των νόμιμων ταξιδιωτών και απλουστεύουν το νομικό πλαίσιο προς το συμφέρον των κρατών μελών, π.χ. επιτρέποντας πιο ευέλικτους κανόνες για την προξενική συνεργασία. Η κοινή πολιτική θεωρήσεων θα πρέπει να συνεχίσει να συμβάλλει στη δημιουργία ανάπτυξης, αλλά και να συνάδει επίσης με τις λοιπές πολιτικές της ΕΕ στους τομείς των εξωτερικών σχέσεων, του εμπορίου, της εκπαίδευσης, του πολιτισμού και του τουρισμού.

Ωστόσο, το μεταβαλλόμενο τοπίο μετανάστευσης και οι αυξημένες απειλές για την ασφάλεια που παρουσιάζονται κατά τα τελευταία έτη έχουν μετατοπίσει τον πολιτικό διάλογο σχετικά με τον χώρο Σένγκεν γενικότερα και την πολιτική θεωρήσεων ειδικότερα, προς την κατεύθυνση της επαναξιολόγησης της ισορροπίας μεταξύ των ανησυχιών για τη μετανάστευση και την ασφάλεια, των οικονομικών παραμέτρων και των γενικών εξωτερικών σχέσεων. Μετά τη δημοσίευση της αξιολόγησης του 2014, οι στόχοι του κώδικα θεωρήσεων για την πρόληψη της παράτυπης μετανάστευσης και των κινδύνων ασφάλειας έχουν αποκτήσει μεγαλύτερη σημασία. Το μεταβαλλόμενο πολιτικό πλαίσιο έφερε στο προσκήνιο την πολιτική θεωρήσεων ως εργαλείο για την επίτευξη προόδου στις σχέσεις με τις τρίτες χώρες, όπως είχε ήδη αποδείξει η εμπειρία με την ελευθέρωση του καθεστώτος θεωρήσεων.

⁶ Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 539/2001, περί του καταλόγου τρίτων χωρών οι υπήκοοι των οποίων υπόκεινται στην υποχρέωση θεώρησης για τη διέλευση των εξωτερικών συνόρων των κρατών μελών, και του καταλόγου των τρίτων χωρών οι υπήκοοι των οποίων απαλλάσσονται από την υποχρέωση αυτή, ΕΕ L 81 της 21.3.2001, σ. 1.

⁷ Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1683/95 του Συμβουλίου για την καθιέρωση θεώρησης ενιαίου τύπου, ΕΕ L 164 της 14.7.1995, σ. 1.

⁸ Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 767/2008 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, για το Σύστημα Πληροφοριών για τις Θεωρήσεις (VIS) και την ανταλλαγή δεδομένων μεταξύ κρατών μελών για τις θεωρήσεις μικρής διάρκειας (Κανονισμός VIS), ΕΕ L 218 της 13.8.2008, σ. 60.

Συνεπώς, ζητήθηκε από την ΕΕ να χρησιμοποιήσει αποτελεσματικότερα την πολιτική θεωρήσεων στη συνεργασία της με τρίτες χώρες, ιδίως στον τομέα της διαχείρισης της μετανάστευσης. Το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο του Ιουνίου του 2017 ζήτησε την «επανεξέταση της πολιτικής θεωρήσεων προς τρίτες χώρες, όπως κρίνεται απαραίτητο». Κάτι τέτοιο θα επιτρέψει την επίτευξη πραγματικής προόδου όσον αφορά την πολιτική επιστροφής και επανεισδοχής, λαμβάνοντας συγχρόνως υπόψη τις συνολικές σχέσεις της Ένωσης με τις ενδιαφερόμενες τρίτες χώρες. Δεδομένου ότι ο κώδικας θεωρήσεων δεν σχεδιάστηκε για να χρησιμοποιηθεί ως εργαλείο μόχλευσης προς μεμονωμένες τρίτες χώρες αλλά μάλλον ως μέσο τυποποίησης των διαδικασιών και των προϋποθέσεων έκδοσης θεωρήσεων, δεν είναι απολύτως προσαρμοσμένος στο νέο πολιτικό πλαίσιο. Η Επιτροπή αναγνώρισε αυτή τη διαφοροποιημένη πραγματικότητα στην *ανακοίνωσή της σχετικά με την υλοποίηση του ευρωπαϊκού θεματολογίου για τη μετανάστευση*, τον Σεπτέμβριο του 2017, όπου δήλωσε ότι «ορισμένοι κανόνες έκδοσης θεωρήσεων (για παράδειγμα, οι άδειες μακράς ισχύος και τα τέλη θεώρησης) θα πρέπει να επανεξετασθούν προκειμένου να εξασφαλιστεί ότι μπορούν να διαδραματίσουν έναν ρόλο στην πολιτική επανεισδοχής μας». Οι λεπτομερείς επιλογές όσον αφορά τη νομοθετική εφαρμογή εξετάζονται στη συνημμένη εκτίμηση επιπτώσεων⁹.

2. ΝΟΜΙΚΗ ΒΑΣΗ, ΕΠΙΚΟΥΡΙΚΟΤΗΤΑ ΚΑΙ ΑΝΑΛΟΓΙΚΟΤΗΤΑ

• Νομική βάση

Νομική βάση της παρούσας πρότασης αποτελεί το άρθρο 77 παράγραφος 2 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΣΛΕΕ). Η πρόταση τροποποιεί τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 810/2009 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Ιουλίου 2009, για τη θέσπιση κοινοτικού κώδικα θεωρήσεων (κώδικας θεωρήσεων)¹⁰, ο οποίος είχε βασιστεί στις αντίστοιχες διατάξεις της Συνθήκης για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, δηλ. το άρθρο 62 παράγραφος 2 στοιχείο α) και στοιχείο β) σημείο ii).

• Επικουρικότητα (σε περίπτωση μη αποκλειστικής αρμοδιότητας)

Το άρθρο 77 παράγραφος 2 στοιχείο α) της ΣΛΕΕ παρέχει τη δυνατότητα στην Ένωση να αναπτύξει μέτρα σχετικά με «την κοινή πολιτική για τις θεωρήσεις και άλλους τίτλους διαμονής βραχείας διάρκειας».

Η παρούσα πρόταση εντάσσεται στα όρια που καθορίζονται από την εν λόγω διάταξη. Στόχος είναι η περαιτέρω ανάπτυξη και βελτίωση των κανόνων του κώδικα θεωρήσεων σχετικά με τις προϋποθέσεις και τις διαδικασίες για τη χορήγηση θεωρήσεων για σκοπούμενη διαμονή στην επικράτεια των κρατών μελών που δεν υπερβαίνει τις 90 ημέρες σε περίοδο 180 ημερών. Ο στόχος αυτός δεν μπορεί να επιτευχθεί επαρκώς με ενέργειες των επιμέρους κρατών μελών, διότι η τροποποίηση μιας υφιστάμενης νομικής πράξης της Ένωσης (δηλαδή του κώδικα θεωρήσεων) μπορεί να πραγματοποιηθεί μόνο από την Ένωση.

• Αναλογικότητα

Το άρθρο 5 παράγραφος 4 της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση (ΣΕΕ) προβλέπει ότι το περιεχόμενο και η μορφή της δράσης της Ένωσης δεν πρέπει να υπερβαίνουν το μέτρο που είναι αναγκαίο για την επίτευξη των στόχων των Συνθηκών. Η επιλεγείσα μορφή για την παρούσα δράση πρέπει να επιτρέπει στην πρόταση την επίτευξη του στόχου της και την όσο το δυνατόν πιο αποτελεσματική εφαρμογή της.

⁹ SWD(2018) 77. συνοπτική παρουσίαση: SWD(2018) 78.

¹⁰ Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 810/2009 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, για τη θέσπιση κοινοτικού κώδικα θεωρήσεων (κώδικας θεωρήσεων), ΕΕ L 243 της 15.9.2009, σ. 1.

Η θέσπιση του κώδικα θεωρήσεων το 2009 πραγματοποιήθηκε με τη μορφή κανονισμού, προκειμένου να διασφαλισθεί η ομοιόμορφη εφαρμογή του σε όλα τα κράτη μέλη τα οποία εφαρμόζουν το κεκτημένο του Σένγκεν. Η προτεινόμενη πρωτοβουλία αποτελεί τροποποίηση κανονισμού και για τον λόγο αυτό θα πρέπει να λάβει επίσης τη μορφή κανονισμού.

Όσον αφορά το περιεχόμενο, η συγκεκριμένη πρωτοβουλία καλύπτει βελτιώσεις του υφιστάμενου κανονισμού βάσει των στόχων πολιτικής που εξετάζονται στην αναδιατυπωμένη πρόταση του 2014. Η αναλογικότητα των τριών νέων παραμέτρων που προστέθηκαν αξιολογείται στη συνημμένη εκτίμηση επιπτώσεων¹¹. Συνοπτικά:

- η προτεινόμενη αύξηση του τέλους θεώρησης είναι αναλογική, καθώς αντανακλά την αντίστοιχη αύξηση από το 2006 (όταν καθορίστηκε το σημερινό επίπεδο) βάσει του γενικού δείκτη πληθωρισμού σε επίπεδο ΕΕ·
- η προτεινόμενη τυποποιημένη κλιμακωτή θεώρηση πολλαπλών εισόδων σε επίπεδο ΕΕ είναι αναλογική, διότι ανταποκρίνεται σε μεγάλο βαθμό στις τρέχουσες πρακτικές σε ορισμένα κράτη μέλη και μπορεί να προσαρμοστεί στις τοπικές συνθήκες με πιο ευνοϊκό ή πιο περιοριστικό τρόπο· και
- τα προτεινόμενα μέτρα για τη βελτίωση της συνεργασίας όσον αφορά την επανεισδοχή των παράτυπων μεταναστών είναι αναλογικά, δεδομένου ότι η εφαρμογή του γενικού μηχανισμού θα πρέπει να προσαρμοστεί με μια στοχευμένη, ευέλικτη και σταδιακή προσέγγιση. Τα εν λόγω μέτρα δεν επηρεάζουν καθυστερημένα τη δυνατότητα χορήγησης θεώρησης στον αιτούντα, αλλά καλύπτουν ορισμένες διευκολύνσεις στη διαδικασία έκδοσης της θεώρησης ή το ύψος του τέλους θεώρησης.

• **Επιλογή της νομικής πράξης**

Η παρούσα πρόταση αναδιατυπώνει τον κανονισμό αριθ. 810/2009 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Ιουλίου 2009, για τη θέσπιση κοινοτικού κώδικα θεωρήσεων (κώδικας θεωρήσεων). Ως εκ τούτου, μόνο ο κανονισμός μπορεί να επιλεγεί ως νομοθετική πράξη.

3. ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΤΩΝ ΕΚ ΤΩΝ ΥΣΤΕΡΩΝ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΕΩΝ, ΤΩΝ ΔΙΑΒΟΥΛΕΥΣΕΩΝ ΜΕ ΤΑ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΜΕΝΑ ΜΕΡΗ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΚΤΙΜΗΣΕΩΝ ΕΠΙΠΤΩΣΕΩΝ

• **Διαβουλεύσεις με τα ενδιαφερόμενα μέρη**

Η διαβούλευση με τα ενδιαφερόμενα μέρη καλύπτεται στην εκτίμηση των επιπτώσεων¹² που συνοδεύει την παρούσα πρόταση.

• **Εκτίμηση επιπτώσεων**

Η εν λόγω πρόταση υποστηρίζεται από μια εκτίμηση επιπτώσεων με επίκεντρο τους τρεις κύριους προβληματικούς τομείς. Άλλα στοιχεία που συνδέονται είτε με τη διευκόλυνση των διαδικασιών χορήγησης θεωρήσεων είτε με τη διευκρίνιση και τον εκσυγχρονισμό των υφιστάμενων διατάξεων, έχουν μεταφερθεί από την πρόταση αναδιατύπωσης του 2014¹³. Τα περισσότερα από αυτά αφορούν μάλλον διαδικαστικά ζητήματα που δεν αφήνουν περιθώρια για εξέταση διαφορετικών επιλογών πολιτικής και, συνεπώς, δεν εξετάστηκαν ενδελεχώς στην εκτίμηση επιπτώσεων.

¹¹ Σημεία 7.1, 7.2 και 7.3.

¹² SWD(2018) 77.

¹³ SWD (2014) 67 και SWD 68.

Βάσει των διαθέσιμων δεδομένων και των αποτελεσμάτων ενός ενδιαφερόμενου και μιας ανοικτής δημόσιας διαβούλευσης, αξιολογήθηκαν οι επιπτώσεις των ακόλουθων επιλογών πολιτικής:

Προβληματικός τομέας 1: Ανεπαρκείς δημοσιονομικοί πόροι για τη στήριξη της διεκπεραίωσης των θεωρήσεων

- επιλογή 1Α: status quo - αμετάβλητο κοινό τέλος θεώρησης στα 60 EUR·
- επιλογή 1Β: εθνικά τέλη θεώρησης βάσει των διοικητικών δαπανών·
- επιλογή 1Γ: αύξηση του κοινού τέλους θεώρησης, με διάφορες επιμέρους επιλογές: 80 EUR, 100 EUR, 120 EUR ή συνδυασμός 80 EUR για θεωρήσεις διάρκειας έως έξι μηνών και 120 EUR για θεωρήσεις πολλαπλών εισόδων από ένα έως πέντε έτη.

Η προτιμώμενη επιλογή είναι μια μέτρια αύξηση του κοινού τέλους θεώρησης στα 80 EUR. Αυτή δεν είναι η πλέον αποτελεσματική επιλογή, καθώς οι αυξήσεις των τελών θα αποφέρουν προφανώς περισσότερους οικονομικούς πόρους. Ωστόσο, θα οδηγήσει σε αισθητή αύξηση των εσόδων για τα κράτη μέλη (+ 26 %) και, κατά συνέπεια, θα στηρίξει την ακεραιότητα της διεκπεραίωσης των θεωρήσεων και την ασφάλεια του χώρου Σένγκεν. Ταυτόχρονα, μια μέτρια αύξηση (20 EUR) δεν θα δράσει αποτρεπτικά για τη συντριπτική πλειοψηφία των αιτούντων θεώρηση, για τους οποίους δεν πρόκειται να αποτελέσει παράγοντα αποφασιστικής σημασίας σε σχέση με την τιμή των αεροπορικών εισιτηρίων στην Ευρώπη και άλλες δαπάνες που συνδέονται με τα ταξίδια. Οι αρνητικές επιπτώσεις στη ταξιδιωτική συμπεριφορά και, συνεπώς, στην τουριστική και ταξιδιωτική βιομηχανία της ΕΕ θα είναι ελάχιστες. Σε σύγκριση με το διεθνές επίπεδο, το τέλος θα παραμείνει σχετικά χαμηλό και, συνεπώς, ανταγωνιστικό.

Προβληματικός τομέας 2: Επαναλαμβανόμενες διαδικασίες θεώρησης για τακτικούς ταξιδιώτες

- επιλογή 2Α: status quo - τα κράτη μέλη καθορίζουν την προσέγγισή τους όσον αφορά την έκδοση θεωρήσεων πολλαπλών εισόδων μακράς ισχύος·
- επιλογή 2Β: συνιστώμενη βέλτιστη πρακτική·
- επιλογή 2Γ: κοινές κλιμακωτές θεωρήσεις πολλαπλών εισόδων με διάφορες επιμέρους επιλογές (γενική κλιμακωτή θεώρηση πολλαπλών εισόδων, γενικές και σε επίπεδο χώρας κλιμακωτές θεωρήσεις πολλαπλών εισόδων, κλιμακωτές θεωρήσεις πολλαπλών εισόδων σε επίπεδο χώρας)·
- επιλογή 2Δ: τυποποιημένες θεωρήσεις πολλαπλών εισόδων με διάρκεια ισχύος δύο ή πέντε ετών.

Η προτιμώμενη επιλογή είναι μια «ενιαίου τύπου» κλιμακωτή θεώρηση πολλαπλών εισόδων σε επίπεδο ΕΕ και η δυνατότητα προσαρμογής της κλιμάκωσης σε συγκεκριμένες χώρες. Αν και δεν αποτελεί την πλέον αποτελεσματική επιλογή (σε σύγκριση με επιλογές που θα καθόριζαν τις θεωρήσεις πολλαπλών εισόδων μακράς ισχύος ως την τυποποιημένη θεώρηση που εκδίδεται), θα επιτύχει σε μεγάλο βαθμό τον στόχο της αύξησης του αριθμού των θεωρήσεων πολλαπλών εισόδων μακράς ισχύος που εκδίδονται. Συνδυάζει περαιτέρω ένα ελάχιστο πρότυπο που ισχύει για όλες τις τρίτες χώρες με δυνατότητα παροχής ευνοϊκότερων λύσεων για συγκεκριμένες τρίτες χώρες, προσαρμοσμένες στις τοπικές συνθήκες και στον μεταναστευτικό κίνδυνο. Λόγω περιορισμένου αριθμού διαδικασιών θεώρησης για τους συχνούς ταξιδιώτες, θα οδηγήσει σε εξοικονόμηση πόρων για τα κράτη μέλη και τους αιτούντες. Παράλληλα, θα ενθαρρύνει τα αυθόρμητα ταξίδια των κατόχων θεώρησης

πολλαπλών εισόδων και, κατά συνέπεια, θα στηρίξει την ανταγωνιστικότητα της τουριστικής βιομηχανίας της ΕΕ.

Προβληματικός τομέας 3: Ανεπαρκή επίπεδα επιστροφών παράτυπων μεταναστών σε ορισμένες χώρες καταγωγής

- επιλογή 3Α: status quo - η προσέγγιση «εργαλειοθήκης» του Συμβουλίου (μηχανισμός που συντονίζεται από το Συμβούλιο για την εφαρμογή μέτρων που σχετίζονται με τη διαδικασία έκδοσης θεωρήσεων σε τρίτες χώρες που δεν συνεργάζονται για επανεισδοχή, εντός των ορίων του ισχύοντος νομικού πλαισίου)·
- επιλογή 3Β: θετικά κίνητρα στην πολιτική θεωρήσεων·
- επιλογή 3Γ: αρνητικά κίνητρα στην πολιτική θεωρήσεων με διάφορες επιμέρους επιλογές (μέγιστη προσέγγιση που στοχεύει σε όλα τα διαβατήρια από την αρχή ή στοχευμένη προσέγγιση σε δύο φάσεις: διπλωματικά και υπηρεσιακά διαβατήρια και, στη συνέχεια, κοινά διαβατήρια).

Η προτιμώμενη επιλογή είναι τα στοχευμένα αρνητικά κίνητρα. Τα αρνητικά μέτρα στον τομέα των θεωρήσεων είναι πιθανό να είναι πιο αποτελεσματικά όσον αφορά την αλλαγή της στάσης των κυβερνήσεων τρίτων χωρών στην κατεύθυνση της συνεργασίας με τα κράτη μέλη όσον αφορά την επανεισδοχή παράτυπων μεταναστών, μολονότι ενδέχεται να χρειαστεί να συνδυαστούν με μέτρα σε άλλους τομείς πολιτικής για να είναι απόλυτα επιτυχημένα. Ταυτόχρονα, η ευέλικτη προσέγγιση που αφορά αρχικά τους κυβερνητικούς υπαλλήλους της ενδιαφερόμενης χώρας ή τον γενικό πληθυσμό αποτελεί την πλέον ενδεδειγμένη και αναλογική προσέγγιση που θα έχει τις λιγότερο αρνητικές συνέπειες για τα ταξίδια, τους οικονομικούς τομείς, τη θέση και τη φήμη της ΕΕ.

Στην πρόταση διατηρείται η στοχευμένη προσέγγιση, αλλά αντί να καθορίζεται η προσέγγιση δύο φάσεων στη νομική πράξη, το κείμενο προβλέπει ευελιξία όσον αφορά την εφαρμογή των μέτρων στην πράξη.

• Θεμελιώδη δικαιώματα

Οι προτεινόμενες τροποποιήσεις σέβονται τα θεμελιώδη δικαιώματα που προβλέπει ο Χάρτης των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

4. ΔΗΜΟΣΙΟΝΟΜΙΚΕΣ ΕΠΙΠΤΩΣΕΙΣ

Η προτεινόμενη τροποποίηση δεν έχει καμία επίπτωση στον προϋπολογισμό της ΕΕ.

5. ΛΟΙΠΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ

• Σχέδια εφαρμογής και ρυθμίσεις παρακολούθησης, αξιολόγησης και υποβολής εκθέσεων

Δεδομένου ότι δεν έχουν γίνει ουσιαστικές αλλαγές στον κώδικα θεωρήσεων από τη δημοσίευση της αξιολόγησης του 2004, τα συμπεράσματά της εξακολουθούν να ισχύουν γενικά και επί του παρόντος. Βλ. επίσης το παράρτημα 4 της συνημμένης εκτίμησης επιπτώσεων.

Οι προτεινόμενες τροποποιήσεις αφορούν τον κώδικα θεωρήσεων, η εφαρμογή του οποίου αξιολογείται επίσης μέσω του μηχανισμού αξιολόγησης Σένγκεν σύμφωνα με τον κανονισμό

(ΕΕ) αριθ. 1053/2013¹⁴ του Συμβουλίου, με την επιφύλαξη του ρόλου της Επιτροπής ως θεματοφύλακα των Συνθηκών (άρθρο 17 παράγραφος 1 της ΣΕΕ).

- **Συνέπειες των διαφορών πρωτοκόλλων που προσαρτώνται στις Συνθήκες και των συμφωνιών σύνδεσης που έχουν συναφθεί με τρίτες χώρες**

Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 810/2009 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου¹⁵ θεσπίζει τις διαδικασίες και τις προϋποθέσεις χορήγησης θεωρήσεων για πρόθεση διαμονής στην επικράτεια των κρατών μελών, που δεν υπερβαίνει τις 90 ημέρες εντός οποιασδήποτε περιόδου 180 ημερών.

Επειδή η νομική βάση για την παρούσα πρόταση βρίσκεται στον τίτλο V του τρίτου μέρους της ΣΛΕΕ, εφαρμόζεται το σύστημα «μεταβλητής γεωμετρίας», όπως προβλέπεται στα πρωτόκολλα για τη θέση της Δανίας, της Ιρλανδίας και του Ηνωμένου Βασιλείου και στο πρωτόκολλο του Σένγκεν. Η πρόταση αναπτύσσει το κεκτημένο του Σένγκεν. Κατά συνέπεια, πρέπει να ληφθούν υπόψη οι συνέπειες που απορρέουν για τα διάφορα πρωτόκολλα και συμφωνίες σύνδεσης Σένγκεν σε σχέση με τη Δανία, την Ιρλανδία και το Ηνωμένο Βασίλειο, την Ισλανδία και τη Νορβηγία· και την Ελβετία και το Λιχτενστάιν. Ομοίως, πρέπει να ληφθούν υπόψη οι συνέπειες για τις διάφορες πράξεις των προσχωρήσεων. Το λεπτομερές καθεστώς που ισχύει για καθένα από τα εν λόγω ενδιαφερόμενα κράτη περιγράφεται στις αιτιολογικές σκέψεις 18-26 της παρούσας πρότασης.

- **Αναλυτική επεξήγηση των επιμέρους διατάξεων της πρότασης**

Άρθρο 1 - Αντικείμενο και πεδίο εφαρμογής

- Παράγραφος 1 οριζόντια αλλαγή: σε όλο το κείμενο έχει διαγραφεί η αναφορά στη «διέλευση» ως σκοπού ταξιδιού επειδή η τεχνητή διάκριση μεταξύ διέλευσης και διαμονής (η διέλευση συνεπάγεται διαμονή) έχει εγκαταλειφθεί (και η συγκεκριμένη θεώρηση διέλευσης καταργήθηκε στον κώδικα θεωρήσεων που εγκρίθηκε το 2009).

Άρθρο 2 - Ορισμοί

- Παράγραφος 2 στοιχείο α): βλέπε επεξήγηση στο άρθρο 1 παράγραφος 1.
- Παράγραφος 7: προστίθεται η αναφορά στην κατάλληλη νομική βάση (απόφαση αριθ. 1105/2011).
- Η παράγραφος 11 απαλείφεται διότι είναι περιττή, καθώς η έννοια του «εμπορικού διαμεσολαβητή» περιγράφεται στο άρθρο 45.
- Παράγραφος 12: προστίθεται ο ορισμός του «ναυτικού» ώστε να διασφαλιστεί ότι το σύνολο του εργαζόμενου σε πλοία προσωπικού επωφελείται των διαφορών διαδικαστικών διευκολύνσεων.

Άρθρο 3 - Υπήκοοι τρίτων χωρών που υποχρεούνται να διαθέτουν θεώρηση διέλευσης από αερολιμένα

¹⁴ Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 1053/2013 του Συμβουλίου, της 7ης Οκτωβρίου 2013, σχετικά με τη θέσπιση ενός μηχανισμού αξιολόγησης και παρακολούθησης για την επαλήθευση της εφαρμογής του κεκτημένου του Σένγκεν και την κατάργηση της απόφασης της εκτελεστικής επιτροπής της 16ης Σεπτεμβρίου 1998 σχετικά με τη σύσταση της μόνιμης επιτροπής για την αξιολόγηση και την εφαρμογή της σύμβασης Σένγκεν, ΕΕ L 295 της 6.11.2013, σ. 27.

¹⁵ Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 810/2009 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Ιουλίου 2009, για τη θέσπιση κοινοτικού κώδικα θεωρήσεων (ΕΕ L 243 της 15.9.2009, σ. 1).

- Παράγραφος 5 στοιχείο β) και στοιχείο γ): προσθήκη αναφοράς στις περιοχές της Καραϊβικής του Βασιλείου των Κάτω Χωρών.

Άρθρο 4 – Αρχές οι οποίες είναι αρμόδιες για να συμμετέχουν στις διαδικασίες που σχετίζονται με τις αιτήσεις

- Παράγραφος 2: προσθήκη αναφοράς στο νέο άρθρο 36α το οποίο επιτρέπει τη χορήγηση θεωρήσεων στα εξωτερικά σύνορα βάσει ειδικού καθεστώτος.

Άρθρο 5 - Κράτος μέλος που είναι αρμόδιο για την εξέταση αίτησης και τη λήψη σχετικής απόφασης

- Η παράγραφος 1 στοιχείο β) τροποποιείται για να διατηρηθεί μόνο ένα αντικειμενικό κριτήριο, δηλ. η διάρκεια της διαμονής, για τον προσδιορισμό του κράτους μέλους που είναι αρμόδιο για την εξέταση μιας αίτησης όταν το προβλεπόμενο ταξίδι περιλαμβάνει περισσότερους από έναν προορισμούς. Στόχος είναι η βελτίωση της σαφήνειας για τους αιτούντες θεώρηση και η αποφυγή ασυμφωνίας μεταξύ των κρατών μελών σχετικά με την περιοχή αρμοδιότητας.
- Επιπροσθέτως, τα όρια αρμοδιοτήτων αποσαφηνίζονται για περιπτώσεις όπου ένα άτομο πρόκειται να πραγματοποιήσει αρκετά χωριστά ταξίδια σε διαφορετικά κράτη μέλη σε σύντομο χρονικό διάστημα, όπου η αίτηση θεώρησης για κάθε ταξίδι δεν θα ήταν απλώς αδύνατη λόγω χρονικών περιορισμών, αλλά θα αποτελούσε επίσης υπέρογκη επιβάρυνση.

Άρθρο 8 – Συμφωνίες εκπροσώπησης

- Η ισχύουσα παράγραφος 2 απαλείφεται προκειμένου να διασφαλιστεί ότι το εκπροσωπούν κράτος μέλος αναλαμβάνει την πλήρη ευθύνη για τη διεκπεραίωση των αιτήσεων θεώρησης εκ μέρους του εκπροσωπούμενου κράτους μέλους, κάτι που θα εκσυγχρονίσει τη διεκπεραίωση των αιτήσεων θεώρησης υπό εκπροσώπηση, τηρώντας την αρχή της αμοιβαίας εμπιστοσύνης στην οποία βασίζεται το κεκτημένο του Σένγκεν.
- Η παράγραφος 3 διέπει τη συγκέντρωση και διαβίβαση των φακέλων και δεδομένων μεταξύ κρατών μελών σε περιπτώσεις όπου ένα κράτος μέλος εκπροσωπεί ένα άλλο μόνο όσον αφορά τη συγκέντρωση των αιτήσεων και των βιομετρικών στοιχείων.
- Η παράγραφος 4 τροποποιείται ώστε να ληφθεί υπόψη η κατάργηση της δυνατότητας εκπροσωπούμενου κράτους μέλους να ζητεί να παρεμβαίνει σε περιπτώσεις που διεκπεραιώνονται στο πλαίσιο της εκπροσώπησης.
- Η παράγραφος 7 προβλέπει ελάχιστη προθεσμία έως την οποία το εκπροσωπούμενο κράτος μέλος θα πρέπει να κοινοποιεί στην Επιτροπή τη σύναψη ή τη λήξη συμφωνιών εκπροσώπησης.
- Η παράγραφος 8 προβλέπει ότι το εκπροσωπούν κράτος μέλος ενημερώνει ταυτόχρονα τα άλλα κράτη μέλη και την αντιπροσωπεία της ΕΕ στην εν λόγω δικαιοδοσία για τη σύναψη ή τη λήξη συμφωνιών εκπροσώπησης.
- Προστίθεται η παράγραφος 10 για να αποφευχθεί η παρατεταμένη διακοπή λειτουργίας και η χειροκίνητη έκδοση αυτοκόλλητων θεώρησης.

Άρθρο 9 - Πρακτικές λεπτομέρειες υποβολής αίτησης

- Η παράγραφος 1 επεκτείνεται τη μέγιστη προθεσμία υποβολής αίτησης σε έξι μήνες, για να δώσει στους ταξιδιώτες τη δυνατότητα να προγραμματίσουν εκ των προτέρων και να αποφύγουν τις εποχές αιχμής· λόγω των ειδικών συνθηκών εργασίας τους, οι ναυτικοί μπορούν να υποβάλουν την αίτησή τους εννέα μήνες πριν από το προβλεπόμενο ταξίδι. Έχει ορισθεί ελάχιστη προθεσμία για την υποβολή της αίτησης ώστε να δοθεί στα κράτη μέλη ο απαραίτητος χρόνος για την ορθή αξιολόγηση των αιτήσεων και την οργάνωση της εργασίας.
- Η παράγραφος 4 τροποποιείται ώστε να αποσαφηνιστούν οι κανόνες σχετικά με το ποιος μπορεί να υποβάλει την αίτηση εξ ονόματος του αιτούντος και γίνεται χωριστή αναφορά σε επαγγελματικούς, πολιτιστικούς, αθλητικούς ή εκπαιδευτικούς συλλόγους ή ιδρύματα, προβαίνοντας σε διαφοροποίησή τους από τους εμπορικούς διαμεσολαβητές.
- Η παράγραφος 5 έχει μεταφερθεί από το προηγούμενο άρθρο 40 παράγραφος 4 και τροποποιήθηκε ώστε να υπογραμμίζει τη βασική αρχή σύμφωνα με την οποία ο αιτών θα πρέπει να εμφανιστεί μόνο σε έναν τόπο για να υποβάλει αίτηση.

Άρθρο 10 - Γενικοί κανόνες υποβολής αιτήσεων

- Η παράγραφος 1 αντικαταστάθηκε από νέο κείμενο ώστε να ληφθεί υπόψη η κατάργηση της γενικής αρχής σύμφωνα με την οποία όλοι οι αιτούντες υποβάλλουν αίτηση αυτοπροσώπως κάθε φορά που υποβάλλουν αίτηση για θεώρηση. Η συγκεκριμένη αλλαγή δεν θίγει τις υποχρεώσεις που επιβάλλονται στα κράτη μέλη από την οδηγία 2004/38/EK, και ιδίως το άρθρο 5 παράγραφος 2 αυτής. Οι αιτούντες καλούνται να παρουσιαστούν αυτοπροσώπως στο προξενείο ή στον εξωτερικό πάροχο υπηρεσιών για τη λήψη των δακτυλικών αποτυπωμάτων που αποθηκεύονται στο σύστημα πληροφοριών για τις θεωρήσεις.
- Η παράγραφος 2 απαλείφεται, συνεπεία της τροποποίησης της παραγράφου 1.

Άρθρο 11 – Έντυπο αίτησης

- Η παράγραφος 1 τροποποιείται για να προστεθεί αναφορά στη δυνατότητα συμπλήρωσης και υπογραφής του εντύπου της αίτησης σε ηλεκτρονική μορφή.
- Προστίθεται η παράγραφος 1α για να υπογραμμίσει ότι το περιεχόμενο των ηλεκτρονικών εντύπων αίτησης πρέπει να αντιστοιχεί στο περιεχόμενο του ομοιόμορφου εντύπου αίτησης του παραρτήματος I χωρίς να προστίθενται επιπλέον ενδείξεις.
- Η παράγραφος 3 έχει απλουστευθεί ώστε να διασφαλίζεται ότι το έντυπο αίτησης είναι πάντα διαθέσιμο τουλάχιστον στην επίσημη γλώσσα του κράτους μέλους για το οποίο απαιτείται η θεώρηση και σε αυτή της χώρας υποδοχής.
- Η παράγραφος 4 απαλείφεται λόγω των αλλαγών στην παράγραφο 3.

Άρθρο 14 – Δικαιολογητικά έγγραφα

- Η παράγραφος 4 τροποποιείται για την αποσαφήνιση και την περαιτέρω εναρμόνιση του περιεχομένου των εθνικών εντύπων χορηγίας και/ή πρόσκλησης.
- Η παράγραφος 5 αντικαθίσταται προκειμένου να αντιστοιχεί στον ενισχυμένο ρόλο που διαδραματίζει η επιτόπια συνεργασία Σένγκεν (άρθρο 48 παράγραφος 1).

- Προστέθηκε η παράγραφος 5α ώστε να ληφθούν υπόψη οι διατάξεις περί εκτελεστικών πράξεων που προβλέπονται στο άρθρο 52 παράγραφος 2.

Άρθρο 15 – Ταξιδιωτική ιατρική ασφάλιση

- Στην παράγραφο 1, η αναφορά σε «δύο» εισόδους διαγράφηκε συνεπεία της διαγραφής της ίδιας αναφοράς στο άρθρο 24 παράγραφος 1.
- Η παράγραφος 2 τροποποιήθηκε προκειμένου να διευκρινιστεί ότι οι αιτούντες θεώρηση πολλαπλών εισόδων θα πρέπει να προσκομίζουν αποδεικτικά στοιχεία για ταξιδιωτική ιατρική ασφάλιση που καλύπτει την περίοδο της πρώτης σκοπούμενης επίσκεψής τους.

Άρθρο 16 – Τέλος θεώρησης

- Παράγραφος 1: το τέλος θεώρησης αυξάνεται από 60 EUR σε 80 EUR προκειμένου να εξασφαλιστεί καλύτερη κάλυψη των εξόδων των κρατών μελών· το γεγονός αυτό θα αυξήσει τους πόρους των κρατών μελών (+ 26 %), ενώ δεν δρα ως αποτρεπτικός παράγοντας για τη συντριπτική πλειοψηφία των αιτούντων θεώρηση, σε σύγκριση με τα έξοδα ταξιδιού και άλλες δαπάνες. Εισάγεται ένας μηχανισμός για την αξιολόγηση της ανάγκης αναθεώρησης του τέλους ανά διετία, λαμβάνοντας υπόψη κριτήρια όπως ο πληθωρισμός της ΕΕ. Τούτο επιτρέπει την τακτική παρακολούθηση και την επανεξέταση του τέλους, όπου κρίνεται απαραίτητο. Μεταξύ άλλων, η προτεινόμενη αύξηση του τέλους θα επιτρέψει στα κράτη μέλη να διατηρούν επαρκή επίπεδα προξενικών υπαλλήλων για τη διεκπεραίωση των αιτήσεων θεώρησης εντός του χρονικού πλαισίου που ορίζεται στο άρθρο 23.
- Παράγραφος 2: το τέλος θεώρησης για ανηλίκους (6-12 ετών) θα αυξηθεί κατά 5 EUR στα 40 EUR.
- Η παράγραφος 3 απαλείφεται επειδή η αναφορά στο «διοικητικό κόστος» είναι τεχνητή, δεδομένου ότι η έρευνα έχει δείξει ότι δεν είναι δυνατός ο υπολογισμός του ακριβούς διοικητικού κόστους. Η παράγραφος 4 απαλείφεται συνεπεία της τροποποίησης της παραγράφου 3. Η ανακριβής αναφορά στις τακτικές αναθεωρήσεις αντικαθίσταται από έναν σαφέστερο μηχανισμό αναθεώρησης στην παράγραφο 8α.
- Παράγραφος 4 στοιχείο γ): το κείμενο τροποποιείται προκειμένου να διασφαλιστεί ότι οι ερευνητές που συμμετέχουν σε σεμινάρια/διασκέψεις καλύπτονται επίσης από την απαλλαγή από τέλη θεώρησης και προστίθεται αναφορά στην ορθή νομική βάση.
- Η παράγραφος 5 απαλείφεται καθώς οι γενικές προαιρετικές απαλλαγές από το τέλος θεώρησης καθορίζονται ως επί το πλείστον σε κεντρικό επίπεδο και, συνεπώς, δεν είναι δυνατή η τοπική εναρμόνιση.
- Η νέα παράγραφος 8α θεσπίζει έναν μηχανισμό αναθεώρησης σε τακτά χρονικά διαστήματα (δύο έτη) και περιγράφει τα κριτήρια στα οποία βασίζεται η εν λόγω αναθεώρηση.

Άρθρο 17 – Τέλος εξυπηρέτησης

- Στην παράγραφο 1, διαγράφηκε η αναφορά σε «επιπρόσθετο» τέλος εξυπηρέτησης, καθώς ήταν παραπλανητική.
- Η παράγραφος 3 απαλείφεται καθώς η εμπειρία έχει δείξει ότι η εν λόγω τοπική εναρμόνιση των τελών εξυπηρέτησης που καθορίζονται στις γενικές συμβάσεις που έχουν θεσπιστεί σε κεντρικό επίπεδο δεν είναι εφικτή.
- Προστίθεται μια νέα παράγραφος 4α που επιτρέπει στους εξωτερικούς παρόχους υπηρεσιών να χρεώνουν υψηλότερο τέλος εξυπηρέτησης όταν δραστηριοποιούνται σε τρίτες χώρες οι υπήκοοι των οποίων υπόκεινται στην υποχρέωση θεώρησης και όπου κανένα κράτος μέλος δεν διαθέτει προξενική παρουσία για τη συγκέντρωση αιτήσεων θεώρησης. Το υψηλότερο τέλος εξυπηρέτησης θα καλύπτει τη μεταφορά των φακέλων των αιτήσεων και την επιστροφή του ταξιδιωτικού εγγράφου προς/από το προξενείο που χειρίζεται την υπόθεση και βρίσκεται σε άλλη χώρα.
- Η παράγραφος 5 απαλείφεται, καθώς τα κράτη μέλη δεν θα πρέπει να είναι υποχρεωμένα να διατηρήσουν τη δυνατότητα απευθείας πρόσβασης για την υποβολή των αιτήσεων στο προξενείο σε τόπους όπου εξωτερικός άροχος υπηρεσιών έχει εξουσιοδοτηθεί να συγκεντρώνει αιτήσεις θεώρησης. Αυτό δεν τα εμποδίζει να προσφέρουν τη δυνατότητα απευθείας πρόσβασης.

Άρθρο 21 - Επαλήθευση των όρων εισόδου και αξιολόγηση του κινδύνου

- Η παράγραφος 3 στοιχείο ε) τροποποιείται συνεπεία της τροποποίησης του άρθρου 15 παράγραφος 2.
- Η παράγραφος 4 τροποποιείται προκειμένου να αποσαφηνιστεί η διάκριση μεταξύ των προηγούμενων διαμονών στο πλαίσιο θεωρήσεων βραχείας διάρκειας και άλλων τύπων θεωρήσεων ή τίτλων διαμονής.
- Η παράγραφος 8 τροποποιείται ώστε να παρέχεται στα κράτη μέλη η δυνατότητα να χρησιμοποιούν σύγχρονα μέσα επικοινωνίας για την πραγματοποίηση συνέντευξης με τους αιτούντες, αντί να τους υποχρεώνουν να μεταβούν αυτοπροσώπως στο προξενείο.

Άρθρο 22 – Προηγούμενη διαβούλευση

- Η παράγραφος 2 τροποποιείται ώστε να απαιτείται από τα κράτη μέλη να απαντούν στις αιτήσεις διαβουλεύσεων το συντομότερο δυνατό και το αργότερο εντός επτά ημερολογιακών ημερών.
- Η παράγραφος 3 απαιτεί από τα κράτη μέλη να κοινοποιούν τις αιτήσεις για προηγούμενη διαβούλευση το αργότερο 15 ημερολογιακές ημέρες πριν από την εισαγωγή του μέτρου ώστε να καταστεί δυνατή η έγκαιρη ενημέρωση των αιτούντων και να μπορέσουν να προετοιμαστούν τα άλλα κράτη μέλη σε τεχνικό επίπεδο.
- Η παράγραφος 5 απαλείφεται επειδή έχει καταστεί άνευ αντικειμένου.

Άρθρο 23 - Απόφαση επί της αίτησης

- Η παράγραφος 1 προβλέπει ότι ο γενικός χρόνος λήψης αποφάσεων δεν θα πρέπει να υπερβαίνει τις 10 ημέρες. Ο μέσος χρόνος λήψης αποφάσεων είναι 5 ημέρες σύμφωνα με πληροφορίες που καταγράφονται στο σύστημα πληροφοριών για τις θεωρήσεις. Οι σύντομοι χρόνοι λήψης αποφάσεων χρησιμοποιούνται από ορισμένα

κράτη μέλη ως σκόπιμο μέσο προσέλκυσης ταξιδιωτών, ενώ οι υπερβολικές αποκλίσεις μεταξύ των χρόνων διεκπεραίωσης οδηγούν σε «άγρα θεωρήσεων». Το προτεινόμενο αυξημένο τέλος θεωρήσεων θα επιτρέψει στα κράτη μέλη να διατηρήσουν ή να αυξήσουν τον αριθμό των μελών του προσωπικού λήψης αποφάσεων στα προξενεία, ώστε να διασφαλιστεί ότι οι αποφάσεις για τις αιτήσεις λαμβάνονται εντός της μέγιστης προθεσμίας.

- Η παράγραφος 2 τροποποιείται ώστε να επεκταθεί η μέγιστη περίοδος για τη λήψη απόφασης για μια αίτηση σε 45 ημέρες και διαγράφεται η τελευταία φράση συνεπεία της κατάργησης της διάταξης που επιτρέπει εκπροσωπούμενο κράτος μέλος να απαιτεί να δίνει τη γνώμη του σχετικά με τις υποθέσεις που διεκπεραιώνονται μέσω εκπροσώπησης (άρθρο 8 παράγραφος 4).
- Η παράγραφος 3 απαλείφεται διότι η περίοδος 60 ημερολογιακών ημερών για την εξέταση μιας αίτησης θεώρησης βραχείας διάρκειας είναι υπερβολική.
- Ένα νέο στοιχείο β) προστίθεται στην παράγραφο 4 προκειμένου να προστεθεί μια αναφορά στις θεωρήσεις διέλευσης από αερολιμένα, η οποία λείπει από τον υφιστάμενο κώδικα θεωρήσεων.
- Στην παράγραφο 4 το στοιχείο δ) απαλείφεται λόγω της κατάργησης της διάταξης η οποία προβλέπει τη διαβούλευση με εκπροσωπούμενο κράτος μέλος· με τον τρόπο αυτό καταργείται η απαίτηση να διαβιβάζονται ορισμένες περιπτώσεις για διεκπεραίωση από το εκπροσωπούμενο κράτος μέλος και όχι από το εκπροσωπών κράτος μέλος.

Άρθρο 24 — Χορήγηση ομοιόμορφης θεώρησης

- Στην πρώτη περίοδο του δεύτερου εδαφίου της παραγράφου 1, η αναφορά στις θεωρήσεις «διπλής εισόδου» διαγράφεται καθώς είναι περιττή —καλύπτεται από τη λέξη «πολλαπλές» και μπορεί να περιορίσει την έκδοση θεωρήσεων πολλαπλών εισόδων.
- Το τρίτο εδάφιο απαλείφεται συνεπεία της διαγραφής της αναφοράς στη «διέλευση» στο άρθρο 1 παράγραφος 1.
- Η διατύπωση του τέταρτου εδαφίου της παραγράφου 1 αποσαφηνίζεται με τη διαγραφή του όρου «πρόσθετη», καθώς οδηγεί σε παρεξηγήσεις όσον αφορά τον υπολογισμό της ισχύος της ταξιδιωτικής ιατρικής ασφάλισης.
- Η αναδιατυπωμένη παράγραφος 2 θεσπίζει γενικούς κανόνες για τη σταδιακή έκδοση θεωρήσεων πολλαπλών εισόδων με μακρά διάρκεια ισχύος, ήτοι κλιμακωτών θεωρήσεων. Οι εν λόγω εναρμονισμένοι κανόνες θα συμβάλλουν στην πρόληψη της «άγρας θεωρήσεων» και της δόλιας συμπεριφορά όταν οι αιτούντες προσπαθούν να αποκρύψουν το πραγματικό κράτος μέλος προορισμού ώστε να υποβάλλουν αίτηση στο προξενείο που πιστεύουν ότι χορηγεί θεωρήσεις με τη μεγαλύτερη διάρκεια ισχύος.
- Προστίθεται μια νέα παράγραφος 2α που επιτρέπει την απόκλιση από την παράγραφο 2 όταν υπάρχουν εύλογες αμφιβολίες σχετικά με την εκπλήρωση των όρων εισόδου από τον αιτούντα για ολόκληρη την περίοδο ισχύος της θεώρησης.
- Προστίθεται μια νέα παράγραφος 2β, η οποία επιτρέπει την τοπική προσαρμογή της κλιμάκωσης, ώστε να λαμβάνονται υπόψη οι τοπικές συνθήκες και οι κίνδυνοι μετανάστευσης και ασφάλειας.

- Προστίθεται μια νέα παράγραφος 2γ προκειμένου να καλυφθούν και άλλες περιπτώσεις αιτούντων θεώρηση που πληρούν τις προδιαγραφές να τους χορηγηθεί θεώρηση πολλαπλών εισόδων μακράς ισχύος.
- Μια νέα παράγραφος 2δ αναφέρεται στις διαδικασίες υιοθέτησης τέτοιων τοπικών κλιμακωτών θεωρήσεων. Αναφέρεται στην ανάγκη να ληφθεί υπόψη, κατά την αξιολόγηση της τοπικής προσαρμογής, ο κίνδυνος μετανάστευσης και ασφάλειας και η συνεργασία της τρίτης χώρας για την επανεισδοχή των παράτυπων μεταναστών.

Άρθρο 25α - Συνεργασία για την επανεισδοχή

- Παράγραφος 1: οι γενικές διατάξεις σχετικά με τον περιορισμένο αριθμό δικαιολογητικών εγγράφων, το τέλος θεώρησης όπως ορίζεται στο άρθρο 16 παράγραφος 1, η απαλλαγή από το τέλος για τους κατόχους διπλωματικών διαβατηρίων, ο χρόνος επεξεργασίας διάρκειας 10 ημερών και η έκδοση θεωρήσεων πολλαπλών εισόδων δεν θα ισχύουν για τους υπηκόους τρίτων χωρών που δεν συνεργάζονται για την επανεισδοχή βάσει αντικειμενικών και σχετικών κριτηρίων. Η ακριβής εφαρμογή των περιοριστικών μέτρων θα καθοριστεί στην εκτελεστική πράξη, που αναφέρεται στην παράγραφο 5.
- Παράγραφος 2: η Επιτροπή αξιολογεί τακτικά την συνεργασία των τρίτων χωρών για την επανεισδοχή, λαμβάνοντας υπόψη ορισμένους δείκτες.
- Παράγραφος 3: τα κράτη μέλη δύνανται να κοινοποιούν τα ουσιαστικά και συνεχή πρακτικά προβλήματα επανεισδοχής με συγκεκριμένη τρίτη χώρα με βάση τους ίδιους δείκτες που αναφέρονται στην παράγραφο 2.
- Παράγραφος 4: η Επιτροπή αξιολογεί τις κοινοποιήσεις των κρατών μελών εντός διαστήματος ενός μήνα.
- Παράγραφος 5: βάσει της ανάλυσης των κοινοποιήσεων των κρατών μελών, εφόσον κρίνει ότι απαιτείται η ανάληψη δράσης, η Επιτροπή εκδίδει εκτελεστική πράξη που αναστέλλει προσωρινά/εφαρμόζει τις σχετικές διατάξεις (βλέπε παράγραφο 1) σε όλους τους υπηκόους ή τις κατηγορίες υπηκόων της εν λόγω τρίτης χώρας.
- Παράγραφος 6: η Επιτροπή αξιολογεί συνεχώς την αποτελεσματική συνεργασία της τρίτης χώρας για την επανεισδοχή προκειμένου να προσαρμοστεί ή να καταργηθεί η εφαρμογή περιοριστικών μέτρων.
- Παράγραφος 7: το αργότερο εντός έξι μηνών μετά την έναρξη ισχύος της εκτελεστικής πράξης, η Επιτροπή υποβάλλει έκθεση στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο σχετικά με την πρόοδο της συνεργασίας για την επανεισδοχή.

Άρθρο 27 - Συμπλήρωση της αυτοκόλλητης θεώρησης

- Η παράγραφος 1 αντικαθίσταται και απαλείφεται το παράρτημα VII σχετικά με τη συμπλήρωση της αυτοκόλλητης θεώρησης και εξουσιοδοτείται η Επιτροπή να εγκρίνει τις λεπτομέρειες για τη συμπλήρωση της αυτοκόλλητης θεώρησης με εκτελεστική πράξη.
- Η παράγραφος 2 τροποποιείται προκειμένου να ενισχυθούν οι διατάξεις που αφορούν τις εθνικές παρατηρήσεις σχετικά με την αυτοκόλλητη θεώρηση.
- Η παράγραφος 4 τροποποιείται ώστε να διασφαλίζεται ότι μόνο θεωρήσεις μίας εισόδου συμπληρώνονται χειρόγραφα.

Άρθρο 29 - Τοποθέτηση αυτοκόλλητης θεώρησης

- Η παράγραφος 1 τροποποιείται ώστε να ληφθεί υπόψη η απαλοιφή του παραρτήματος VIII.
- Παρεμβάλλεται η παράγραφος 1α για την εξουσιοδότηση της Επιτροπής να εγκρίνει τις επιχειρησιακές οδηγίες σχετικά με την τοποθέτηση της αυτοκόλλητης θεώρησης με εκτελεστική πράξη.

Άρθρο 31 - Ενημέρωση των κεντρικών αρχών άλλων κρατών μελών

- Η παράγραφος 2 τροποποιείται για να εξασφαλιστεί η έγκαιρη ενημέρωση άλλων κρατών μελών, σύμφωνα με τις αλλαγές που πραγματοποιούνται στο άρθρο 22 (προηγούμενη διαβούλευση).

Άρθρο 32 - Απόρριψη θεώρησης

- Στην παράγραφο 1 στο σημείο 1α) προστίθεται νέο σημείο iia για την αποκατάσταση προηγούμενης παράλειψης που σχετίζεται με τη διέλευση από αερολιμένα.
- Η παράγραφος 3 αντικαθίσταται ώστε να γίνει αναφορά στην ανάγκη υποβολής λεπτομερών πληροφοριών σχετικά με τις διαδικασίες προσφυγής από τα κράτη μέλη και την εγγύηση της αποτελεσματικής δικαστικής προσφυγής μέσω αυτών των διαδικασιών (βλ. απόφαση του ΔΕΕ, υπόθεση C-403/16).
- Η παράγραφος 4 απαλείφεται συνεπεία της διαγραφής της διάταξης που απαιτεί ορισμένες περιπτώσεις να παραπέμπονται για διεκπεραίωση στο εκπροσωπούμενο κράτος μέλος και όχι στο εκπροσωπούν κράτος μέλος.

Άρθρο 36 - Θεωρήσεις που χορηγούνται σε διερχόμενους ναυτικούς στα εξωτερικά σύνορα

- Η παράγραφος 2 απαλείφεται.
- Παρεμβάλλεται η παράγραφος 3 για την εξουσιοδότηση της Επιτροπής να εγκρίνει τις επιχειρησιακές οδηγίες για τη χορήγηση θεωρήσεων στους ναυτικούς στα εξωτερικά σύνορα.

Άρθρο 36α - Θεωρήσεις που ζητούνται στα εξωτερικά σύνορα στο πλαίσιο ειδικού καθεστώτος

- Προκειμένου να προωθηθεί ο τουρισμός βραχείας διάρκειας (μέγιστο διάστημα επτά ημερών), θεσπίστηκε μια νέα διάταξη που παρεκκλίνει από τους γενικούς κανόνες για την έκδοση θεωρήσεων στα εξωτερικά σύνορα. Τα κράτη μέλη θα έχουν τη δυνατότητα να εκδίδουν θεωρήσεις στα εξωτερικά σύνορα βάσει ειδικών καθεστώτων που υπόκεινται σε αυστηρά κριτήρια και μετά την κοινοποίηση και δημοσίευση των οργανωτικών λεπτομερειών του καθεστώτος. Οι λεπτομερείς διατάξεις προβλέπουν διασφαλίσεις για την ελαχιστοποίηση των κινδύνων παράτυπης μετανάστευσης και των κινδύνων ασφάλειας, ιδίως περιορίζοντας τη διάρκεια των εν λόγω καθεστώτων σε τέσσερις μήνες, καθώς και περιορίζοντας το πεδίο εφαρμογής τους στους υπηκόους της χώρας που συνορεύει με το χερσαίο συνοριακό σημείο διέλευσης ή τους υπηκόους μιας χώρας που έχει απευθείας ακτοπλοϊκή σύνδεση με το θαλάσσιο συνοριακό σημείο διέλευσης. Ειδικά εκπαιδευμένο προσωπικό θα πρέπει να διεξάγει πλήρη εξέταση της συμμόρφωσης με όλες τις προϋποθέσεις εισόδου σε κατάλληλες δομές. Η θεώρηση που εκδίδεται τελικά ισχύει για το κράτος μέλος έκδοσης μόνο για μία είσοδο και διαμονή που δεν

υπερβαίνει τις επτά ημέρες. Τα καθεστώτα μπορούν να εφαρμόζονται μόνο στους υπηκόους τρίτων χωρών που έχουν συνάψει συμφωνία επανεισδοχής και για τους οποίους δεν έχει ενεργοποιηθεί ο μηχανισμός που αναφέρεται στο άρθρο 25α.

Άρθρο 37 – Οργάνωση των τμημάτων θεώρησης

- Η παράγραφος 3 τροποποιείται προκειμένου να επιτρέπεται η ηλεκτρονική υποβολή και να περιοριστεί η ελάχιστη περίοδος αρχειοθέτησης.

Άρθρο 38 – Πόροι για την εξέταση των αιτήσεων και την παρακολούθηση των προξενίων

- Προστίθεται μια νέα παράγραφος 1α για τη διασφάλιση της ενίσχυσης της ακεραιότητας και της κατάλληλης παρακολούθησης της διαδικασίας διαχείρισης θεωρήσεων.

Άρθρο 40 - Προξενική οργάνωση και συνεργασία

- Έχουν προστεθεί πιο ευέλικτοι κανόνες που επιτρέπουν στα κράτη μέλη τη βελτιστοποίηση της χρήσης των πόρων τους, την αύξηση της προξενικής κάλυψης και την ανάπτυξη της συνεργασίας.
- Στην παράγραφο 1, η δεύτερη περίοδος έχει καταστεί άνευ αντικειμένου, δεδομένου ότι η υποβολή αιτήσεων στα προξενία δεν αποτελεί πλέον τη βασική αρχή και, συνεπώς, διαγράφεται.
- Το στοιχείο β) της παραγράφου 2 αναδιατυπώνεται συνεπεία της απαλοιφής του προηγούμενου άρθρου 41 και της κατάργησης της προσφυγής σε εξωτερικό πάροχο υπηρεσιών ως «έσχατης λύσης».

Άρθρο 41 Συνεργασία μεταξύ των κρατών μελών

- Το εν λόγω άρθρο απαλείφεται επειδή οι επιλογές που προβλέπονται αποδείχθηκαν μη εφικτές. Το αναθεωρημένο άρθρο 40 επιτρέπει στα κράτη μέλη να αναπτύξουν τη συνεργασία με πιο ευέλικτο τρόπο.

Άρθρο 43 - Συνεργασία με τους εξωτερικούς παρόχους υπηρεσιών

- Η παράγραφος 3 απαλείφεται επειδή γενικά τα κράτη μέλη συνάπτουν συνολικές συμβάσεις με εξωτερικούς παρόχους υπηρεσιών σε κεντρικό επίπεδο.
- Μια αναφορά στις υποχρεωτικές πληροφορίες που πρέπει να παρέχονται στους αιτούντες προστίθεται στο στοιχείο α) της παραγράφου 6.
- Το στοιχείο ε) της παραγράφου 6 τροποποιείται συνεπεία της τροποποίησης των άρθρων 10 και 40.
- Η παράγραφος 7 τροποποιείται προκειμένου να επεκταθεί το φάσμα των φορέων που μπορούν να συμμετάσχουν στις προσκλήσεις υποβολής προσφορών.
- Η παράγραφος 9 τροποποιείται προκειμένου να ληφθεί υπόψη η νέα νομοθεσία για την προστασία των δεδομένων και να διασφαλιστεί ότι οι εποπτικές αρχές των κρατών μελών για την προστασία των δεδομένων παρακολουθούν την τήρηση των κανόνων προστασίας των δεδομένων από τους εξωτερικούς παρόχους υπηρεσιών.

- Η παράγραφος 11 τροποποιείται ώστε να δοθεί έμφαση στο ότι τα κράτη μέλη πρέπει να επαληθεύουν ότι οι εξωτερικοί πάροχοι υπηρεσιών παρέχουν στους αιτούντες όλες τις απαιτούμενες πληροφορίες βάσει του άρθρου 47 παράγραφος 1 και να ενισχυθεί η υποχρέωση των κρατών μελών να παρακολουθούν τους εξωτερικούς παρόχους υπηρεσιών.
- Προστίθεται νέα παράγραφος 11α που προβλέπει την απαίτηση από τα κράτη μέλη να υποβάλλουν ετήσια έκθεση στην Επιτροπή σχετικά με τη συνεργασία τους και την παρακολούθηση των εξωτερικών παρόχων υπηρεσιών.

Άρθρο 44 - Κρυπτογράφηση και ασφαλής διαβίβαση δεδομένων

- Οι παράγραφοι 1, 2 και 3 τροποποιούνται προκειμένου να ληφθεί υπόψη η διαγραφή των αναφορών στη συμμετοχή του εκπροσωπούμενου κράτους μέλους από το άρθρο 8.

Άρθρο 45 - Συνεργασία των κρατών μελών με εμπορικούς διαμεσολαβητές

- Η παράγραφος 1 τροποποιείται συνεπεία της απαλοιφής του προηγούμενου άρθρου 2 παράγραφος 11, δηλαδή του ορισμού του εμπορικού διαμεσολαβητή.
- Η παράγραφος 3 τροποποιείται διότι επικαλύπτει τον γενικό κανόνα που ορίζεται στο άρθρο 21 παράγραφος 3 στοιχείο ε) σχετικά με τον έλεγχο της κατοχής επαρκούς ταξιδιωτικής ιατρικής ασφάλισης από τους αιτούντες.

Άρθρο 47

- Η παράγραφος 1 στοιχείο γ) τροποποιείται ώστε να ληφθεί υπόψη η απαλοιφή του προηγούμενου άρθρου 41.

Άρθρο 48 - Επιτόπια συνεργασία Σένγκεν

- Η παράγραφος 1 επαναδιατυπώνεται προκειμένου να αποσαφηνιστεί ο υποχρεωτικός χαρακτήρας της τοπικής συνεργασίας Σένγκεν.
- Η πρώτη περίοδος της παραγράφου 1α και τα στοιχεία α) και β) τροποποιούνται ώστε να προβλεφθεί ότι στο πλαίσιο της τοπικής συνεργασίας Σένγκεν καταρτίζονται εναρμονισμένοι κατάλογοι των δικαιολογητικών εγγράφων και των κλιμακωτών θεωρήσεων πολλαπλών εισόδων που εφαρμόζονται τοπικά.
- Η παράγραφος 2 απαλείφεται και το περιεχόμενο παρεμβάλλεται στην παράγραφο 1α.
- Η παράγραφος 3 στοιχείο α) τροποποιείται προκειμένου να προβλεφθεί η κατάρτιση στατιστικών κάθε τρίμηνο (και όχι κάθε μήνα) για τις θεωρήσεις σε τοπικό επίπεδο.
- Η παράγραφος 3 στοιχείο β) τροποποιείται προκειμένου να τονίσει τις πτυχές που θα πρέπει να συζητηθούν (και να αξιολογηθούν) στο πλαίσιο της τοπικής συνεργασίας Σένγκεν.
- Η παράγραφος 6α τροποποιείται για να προβλεφθεί ότι, με βάση τις ετήσιες εκθέσεις που καταρτίζονται στο πλαίσιο των διαφόρων τοπικών συνεργασιών Σένγκεν, η Επιτροπή καταρτίζει ετήσια έκθεση που υποβάλλεται στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο.

- Το άρθρο 50 απαλείφεται συνεπεία της απαλοιφής των παραρτημάτων VII, VIII και IX. Η τροποποίηση των υπολοίπων παραρτημάτων θα πραγματοποιηθεί μετά από πλήρη νομοθετική διαδικασία.

Άρθρα 50α και 50β Άσκηση της διαδικασίας εξουσιοδότησης και επείγοντος

- Τα άρθρα αυτά προστίθενται για να ληφθούν υπόψη οι διατάξεις του άρθρου 290 της ΣΛΕΕ.

Άρθρο 51 – Οδηγίες για την πρακτική εφαρμογή του κώδικα θεωρήσεων

- Το άρθρο τροποποιείται ώστε να ληφθούν υπόψη οι διατάξεις του άρθρου 52 παράγραφος 2.

Άρθρο 52 – Διαδικασία επιτροπής

- Το άρθρο αυτό αντικαθίσταται ώστε να ληφθούν υπόψη οι διατάξεις που διέπουν την άσκηση των εκτελεστικών εξουσιών της Επιτροπής, σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 182/2011.

Άρθρο 2 - Παρακολούθηση και αξιολόγηση

Αυτές είναι οι τυποποιημένες διατάξεις όσον αφορά την παρακολούθηση και την αξιολόγηση των διαφόρων νομικών μέσων.

Άρθρο 3 – Έναρξη ισχύος

- Παράγραφοι 1, 2 και 4: πρόκειται για τυποποιημένες διατάξεις σχετικά με την έναρξη ισχύος του κανονισμού και το άμεσο αποτέλεσμά του. Η εφαρμογή του κανονισμού αναβάλλεται για [έξι μήνες] μετά την έναρξη ισχύος.

Παραρτήματα

- Το παράρτημα I (έντυπο αίτησης) αντικαθίσταται για την απλοποίηση και την αποσαφήνιση του περιεχομένου.
- Το παράρτημα V (τίτλοι διαμονής που εκδίδονται από ορισμένες τρίτες χώρες οι κάτοχοι των οποίων απαλλάσσονται από την υποχρέωση θεώρησης διέλευσης από αερολιμένα) αντικαθίσταται από επικαιροποιημένες πληροφορίες.
- Το παράρτημα VI (τυποποιημένο έντυπο για την απόρριψη, την ακύρωση ή την ανάκληση θεώρησης) τροποποιείται για την παροχή λεπτομερέστερων πληροφοριών σχετικά με τους λόγους απόρριψης και τις διαδικασίες προσφυγής κατά αρνητικών αποφάσεων.
- Τα παραρτήματα VII, VIII και IX απαλείφονται.
- Το παράρτημα X (κατάλογος των ελάχιστων απαιτήσεων που θα πρέπει να συμπεριληφθούν στο νομικό μέσο που καλύπτει τη συνεργασία με τους εξωτερικούς παρόχους υπηρεσιών) αντικαθίσταται προκειμένου να προστεθούν περισσότερες λεπτομέρειες σχετικά με ορισμένες πτυχές που θα πρέπει να καλύπτονται από τη νομική πράξη.

Πρόταση

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 810/2009 για τη θέσπιση κοινοτικού κώδικα θεωρήσεων (κώδικας θεωρήσεων)

ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη τη Συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, και ιδίως το άρθρο 77 παράγραφος 2 στοιχείο α),

Έχοντας υπόψη την πρόταση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής,

Κατόπιν διαβίβασης του σχεδίου νομοθετικής πράξης στα εθνικά κοινοβούλια,

Έχοντας υπόψη τη γνώμη της Ευρωπαϊκής Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής¹⁶,

Αποφασίζοντας σύμφωνα με τη συνήθη νομοθετική διαδικασία,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

- (1) Η κοινή πολιτική της ΕΕ για τις θεωρήσεις βραχείας διάρκειας αποτελεί αναπόσπαστο μέρος της δημιουργίας ενός χώρου χωρίς εσωτερικά σύνορα. Η πολιτική θεωρήσεων θα πρέπει να παραμείνει ένα εργαλείο καίριας σημασίας για τη διευκόλυνση του τουρισμού και των επιχειρήσεων, που συμβάλλει παράλληλα στην πρόληψη των κινδύνων ασφαλείας και παράτυπης μετανάστευσης προς την Ένωση.
- (2) Η Ένωση θα πρέπει να χρησιμοποιήσει την πολιτική θεωρήσεων στη συνεργασία της με τρίτες χώρες και για τη διασφάλιση μιας βελτιωμένης ισορροπίας μεταξύ των ανησυχιών για τη μετανάστευση και την ασφάλεια, των οικονομικών παραμέτρων και των γενικών εξωτερικών σχέσεων.
- (3) Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 810/2009 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου¹⁷ θεσπίζει τις διαδικασίες και τις προϋποθέσεις χορήγησης θεωρήσεων για πρόθεση διαμονής στην επικράτεια των κρατών μελών, που δεν υπερβαίνει τις 90 ημέρες εντός οποιασδήποτε περιόδου 180 ημερών.
- (4) Η διαδικασία υποβολής αίτησης θεώρησης θα πρέπει να διευκολυνθεί κατά το δυνατόν για τους αιτούντες. Θα πρέπει να είναι σαφές ποιο είναι το αρμόδιο κράτος μέλος για την εξέταση αίτησης θεώρησης, ιδίως όταν η προβλεπόμενη επίσκεψη καλύπτει περισσότερα κράτη μέλη. Όπου είναι εφικτό, τα κράτη μέλη θα πρέπει να επιτρέπουν την ηλεκτρονική συμπλήρωση και υποβολή των εντύπων αίτησης θεώρησης. Θα πρέπει να θεσπιστούν προθεσμίες για τα διάφορα στάδια της διαδικασίας, ειδικότερα προκειμένου οι ταξιδιώτες να είναι σε θέση να προγραμματίζουν εκ των προτέρων και να αποφεύγουν τις περιόδους αιχμής στα προξενεία.

¹⁶ ΕΕ C της , , σ. .

¹⁷ Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 810/2009 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Ιουλίου 2009, για τη θέσπιση κοινοτικού κώδικα θεωρήσεων (ΕΕ L 243 της 15.9.2009, σ. 1).

- (5) Τα κράτη μέλη δεν θα πρέπει να υποχρεούνται να διατηρούν τη δυνατότητα απευθείας πρόσβασης για την υποβολή των αιτήσεων στο προξενείο σε τόπους όπου εξωτερικός πάροχος υπηρεσιών έχει εξουσιοδοτηθεί να συγκεντρώνει αιτήσεις θεώρησης εκ μέρους τους, με την επιφύλαξη των υποχρεώσεων που επιβάλλονται στα κράτη μέλη με την οδηγία 2004/38/EK¹⁸, και ιδίως το άρθρο 5 παράγραφος 2.
- (6) Το τέλος θεώρησης θα πρέπει να διασφαλίζει ότι διατίθενται επαρκείς οικονομικοί πόροι για την κάλυψη των εξόδων της διεκπεραίωσης των θεωρήσεων, συμπεριλαμβανομένων των κατάλληλων δομών και του επαρκούς προσωπικού για τη διασφάλιση της ποιότητας και της ακεραιότητας της εξέτασης των αιτήσεων θεώρησης. Το ύψος του τέλους θεώρησης θα πρέπει να αναθεωρείται ανά διετία βάσει αντικειμενικών κριτηρίων.
- (7) Προκειμένου να εξασφαλιστεί ότι οι υπήκοοι τρίτων χωρών που υπόκεινται στην υποχρέωση θεώρησης μπορούν να υποβάλουν την αίτησή τους για θεώρηση στη χώρα κατοικίας τους, ακόμη και αν κανένα κράτος μέλος δεν διαθέτει προξενική παρουσία για τη συγκέντρωση αιτήσεων, οι εξωτερικοί πάροχοι υπηρεσιών θα πρέπει να έχουν τη δυνατότητα να προσφέρουν τις απαραίτητες υπηρεσίες έναντι αμοιβής που υπερβαίνει το γενικό μέγιστο επίπεδο.
- (8) Οι συμφωνίες εκπροσώπησης θα πρέπει να εξορθολογιστούν και να αποφευχθούν τα εμπόδια στη σύναψη συμφωνιών αυτού του είδους μεταξύ των κρατών μελών. Το εκπροσωπούν κράτος μέλος θα πρέπει να είναι υπεύθυνο για την πλήρη διεκπεραίωση των αιτήσεων θεώρησης χωρίς τη συμμετοχή του εκπροσωπούμενου κράτους μέλους.
- (9) Προκειμένου να μειωθεί ο διοικητικός φόρτος για τα προξενεία των κρατών μελών και να διευκολύνεται η ομαλή μετακίνηση ατόμων που ταξιδεύουν συχνά, οι θεωρήσεις πολλαπλών εισόδων μακράς διάρκειας θα πρέπει να εκδίδονται σύμφωνα με αντικειμενικά καθορισμένα κοινά κριτήρια και να μην περιορίζονται σε συγκεκριμένους ταξιδιωτικούς σκοπούς ή κατηγορίες αιτούντων.
- (10) Δεδομένων των διαφορών στις τοπικές συνθήκες, ιδίως όσον αφορά τους κινδύνους μετανάστευσης και ασφάλειας, καθώς και τις σχέσεις που διατηρεί η Ένωση με συγκεκριμένες χώρες, οι διπλωματικές αποστολές και οι προξενικές αρχές των κρατών μελών σε κάθε τόπο θα πρέπει να αξιολογούν την ανάγκη προσαρμογής των γενικών διατάξεων, για πιο ευνοϊκή ή πιο περιοριστική εφαρμογή. Οι ευνοϊκότερες προσεγγίσεις για την έκδοση θεωρήσεων πολλαπλών εισόδων μακράς διάρκειας θα πρέπει να λαμβάνουν υπόψη, ιδίως, την ύπαρξη εμπορικών συμφωνιών που καλύπτουν την κινητικότητα των επιχειρηματιών και τη συνεργασία της τρίτης χώρας για την επανεισδοχή παράτυπων μεταναστών.
- (11) Σε περίπτωση έλλειψης συνεργασίας από ορισμένες τρίτες χώρες για την επανεισδοχή των υπηκόων τους που έχουν συλληφθεί σε παράτυπη κατάσταση και της μη αποτελεσματικής συνεργασίας των τρίτων αυτών χωρών στη διαδικασία επιστροφής, θα πρέπει να γίνει περιοριστική και προσωρινή εφαρμογή ορισμένων διατάξεων του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 810/2009 στο πλαίσιο ενός διαφανούς μηχανισμού βασισμένου σε αντικειμενικά κριτήρια, για την ενίσχυση της συνεργασίας συγκεκριμένης τρίτης χώρας για την επανεισδοχή των παράτυπων μεταναστών.

¹⁸ Οδηγία 2004/38/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 2004, σχετικά με το δικαίωμα των πολιτών της Ένωσης και των μελών των οικογενειών τους να κυκλοφορούν και να διαμένουν ελεύθερα στην επικράτεια των κρατών μελών, ΕΕ L 229 της 29.6.2004, σ. 35.

- (12) Οι αιτούντες των οποίων η θεώρηση απορρίφθηκε θα πρέπει να έχουν το δικαίωμα να ασκήσουν προσφυγή, η οποία θα πρέπει, σε συγκεκριμένο στάδιο της διαδικασίας, να εγγυάται αποτελεσματική δικαστική προσφυγή. Λεπτομερέστερες πληροφορίες σχετικά με τους λόγους απόρριψης και τις διαδικασίες προσφυγής κατά απορριπτικών αποφάσεων θα πρέπει να παρέχονται στην κοινοποίηση της απόρριψης.
- (13) Η χορήγηση θεωρήσεων στα εξωτερικά σύνορα θα πρέπει να εξακολουθήσει να γίνεται κατ' εξαίρεση. Ωστόσο, για την προώθηση του τουρισμού βραχείας διάρκειας, τα κράτη μέλη θα πρέπει να εξουσιοδοτηθούν να χορηγούν θεωρήσεις στα εξωτερικά σύνορα βάσει προσωρινών καθεστώτων, των οποίων οι οργανωτικές ρυθμίσεις θα πρέπει να κοινοποιούνται και να δημοσιεύονται. Τα εν λόγω καθεστώτα θα πρέπει να έχουν περιορισμένο πεδίο εφαρμογής και να συμμορφώνονται με τους γενικούς κανόνες για τη διεκπεραίωση των αιτήσεων θεώρησης. Η ισχύς της χορηγηθείσας θεώρησης θα πρέπει να περιορίζεται στην επικράτεια του χορηγούντος κράτους μέλους.
- (14) Η επιτόπια συνεργασία Σένγκεν είναι κρίσιμη για την εναρμονισμένη εφαρμογή της κοινής πολιτικής θεώρησης και για τη δέουσα αξιολόγηση του μεταναστευτικού κινδύνου και των κινδύνων ασφαλείας. Η συνεργασία και οι ανταλλαγές μεταξύ των διπλωματικών και προξενικών αρχών των κρατών μελών σε κάθε τόπο θα πρέπει να συντονίζονται από τις αντιπροσωπείες της Ένωσης. Θα πρέπει να αξιολογούν την επιχειρησιακή εφαρμογή συγκεκριμένων διατάξεων υπό το πρίσμα των τοπικών συνθηκών και του μεταναστευτικού κινδύνου.
- (15) Τα κράτη μέλη θα πρέπει να παρακολουθούν στενά και τακτικά τις δραστηριότητες των εξωτερικών παρόχων υπηρεσιών προκειμένου να διασφαλιστεί η συμμόρφωση με τη νομική πράξη που διέπει τις αρμοδιότητες που ανατίθενται στον εξωτερικό πάροχο υπηρεσιών. Τα κράτη μέλη θα πρέπει να υποβάλουν ετήσια έκθεση στην Επιτροπή όσον αφορά τη συνεργασία και την παρακολούθηση των εξωτερικών παρόχων υπηρεσιών. Τα κράτη μέλη θα πρέπει να διασφαλίσουν ότι ολόκληρη η διαδικασία διεκπεραίωσης των αιτήσεων θεώρησης και η συνεργασία με τους εξωτερικούς παρόχους υπηρεσιών παρακολουθούνται από το εκπαιδισμένο προσωπικό.
- (16) Θα πρέπει να θεσπιστούν ευέλικτοι κανόνες που να επιτρέπουν στα κράτη μέλη να βελτιστοποιήσουν την από κοινού χρήση πόρων και να αυξήσουν την προξενική κάλυψη. Η συνεργασία μεταξύ των κρατών μελών («Κέντρα θεώρησης Σένγκεν»), θα μπορούσε να λάβει οποιαδήποτε μορφή που θα προσαρμόζεται στις τοπικές συνθήκες με σκοπό την αύξηση της γεωγραφικής προξενικής κάλυψης, τη μείωση των εξόδων των κρατών μελών, την ενίσχυση της προβολής της Ευρωπαϊκής Ένωσης και τη βελτίωση των υπηρεσιών που παρέχονται στους αιτούντες θεώρηση.
- (17) Τα συστήματα ηλεκτρονικής υποβολής αιτήσεων θεώρησης που αναπτύσσονται από τα κράτη μέλη συμβάλλουν στη διευκόλυνση των διαδικασιών υποβολής αιτήσεων για τους αιτούντες και τα προξενεία. Θα πρέπει να αναπτυχθεί μια κοινή λύση που θα επιτρέπει την πλήρη ψηφιοποίηση, αξιοποιώντας στο μέγιστο τις πρόσφατες νομικές και τεχνολογικές εξελίξεις.
- (18) Σύμφωνα με τα άρθρα 1 και 2 του πρωτοκόλλου αριθ. 22 σχετικά με τη θέση της Δανίας, το οποίο προσαρτάται στη Συνθήκη για την Ευρωπαϊκή Ένωση (ΣΕΕ) και στη Συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΣΛΕΕ), η Δανία δεν συμμετέχει στη θέσπιση του παρόντος κανονισμού και δεν δεσμεύεται από αυτόν ούτε υπόκειται στην εφαρμογή του. Επειδή, εντούτοις, ο παρών κανονισμός αποσκοπεί στην ανάπτυξη του κεκτημένου του Σένγκεν κατ' εφαρμογή των διατάξεων του τρίτου μέρους του τίτλου IV της

Συνθήκης για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, η Δανία, σύμφωνα με το άρθρο 4 του εν λόγω πρωτοκόλλου, θα πρέπει να αποφασίσει, εντός εξαμήνου αφότου το Συμβούλιο θεσπίσει τον παρόντα κανονισμό, εάν θα τον μεταφέρει ή όχι στο εθνικό της δίκαιο.

- (19) Ο παρών κανονισμός αποτελεί ανάπτυξη των διατάξεων του κεκτημένου του Σένγκεν στο οποίο δεν συμμετέχει το Ηνωμένο Βασίλειο, σύμφωνα με την απόφαση 2000/365/EK του Συμβουλίου¹⁹. Το Ηνωμένο Βασίλειο δεν συμμετέχει στην έκδοση της παρούσας απόφασης και δεν δεσμεύεται από αυτήν ούτε υπόκειται στην εφαρμογή της.
- (20) Ο παρών κανονισμός αποτελεί ανάπτυξη των διατάξεων του κεκτημένου του Σένγκεν στο οποίο η Ιρλανδία δεν συμμετέχει σύμφωνα με την απόφαση 2002/192/EK του Συμβουλίου²⁰. Επομένως, η Ιρλανδία δεν συμμετέχει στην έκδοση του παρόντος κανονισμού και δεν δεσμεύεται από αυτόν ούτε υπόκειται στην εφαρμογή του.
- (21) Όσον αφορά την Ισλανδία και τη Νορβηγία, ο παρών κανονισμός αποτελεί ανάπτυξη των διατάξεων του κεκτημένου του Σένγκεν κατά την έννοια της συμφωνίας που συνήφθη από το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης και τη Δημοκρατία της Ισλανδίας και το Βασίλειο της Νορβηγίας σχετικά με τη σύνδεση των τελευταίων με την υλοποίηση, εφαρμογή και ανάπτυξη του κεκτημένου του Σένγκεν²¹ που εμπίπτουν στον χώρο που αναφέρεται στο άρθρο 1 σημείο Β της απόφασης 1999/437/EK του Συμβουλίου²².
- (22) Όσον αφορά την Ελβετία, ο παρών κανονισμός αποτελεί ανάπτυξη των διατάξεων του κεκτημένου του Σένγκεν, υπό την έννοια της συμφωνίας που υπεγράφη μεταξύ της Ευρωπαϊκής Ένωσης, της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και της Ελβετικής Συνομοσπονδίας σχετικά με τη σύνδεση της Ελβετικής Συνομοσπονδίας προς την υλοποίηση, την εφαρμογή και την ανάπτυξη του κεκτημένου του Σένγκεν²³, που εμπίπτει στον τομέα που αναφέρεται στο άρθρο 1 σημείο Β της απόφασης 1999/437/EK σε συνδυασμό με το άρθρο 3 της απόφασης 2008/146/EK του Συμβουλίου²⁴.
- (23) Όσον αφορά το Λιχτενστάιν, ο παρών κανονισμός αποτελεί ανάπτυξη διατάξεων του κεκτημένου του Σένγκεν κατά την έννοια του πρωτοκόλλου που έχει υπογραφεί μεταξύ της Ευρωπαϊκής Ένωσης, της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, της Ελβετικής Συνομοσπονδίας και του Πριγκιπάτου του Λιχτενστάιν για την προσχώρηση του Πριγκιπάτου του Λιχτενστάιν στη συμφωνία μεταξύ της Ευρωπαϊκής Ένωσης, της

¹⁹ Απόφαση 2000/365/EK του Συμβουλίου, της 29ης Μαΐου 2000, σχετικά με το αίτημα του Ηνωμένου Βασιλείου της Μεγάλης Βρετανίας και Βορείου Ιρλανδίας να συμμετέχει σε ορισμένες από τις διατάξεις του κεκτημένου του Σένγκεν (ΕΕ L 131, της 1.6.2000, σ. 43).

²⁰ Απόφαση 2002/192/EK του Συμβουλίου, της 28ης Φεβρουαρίου 2002, σχετικά με το αίτημα της Ιρλανδίας να συμμετέχει σε ορισμένες από τις διατάξεις του κεκτημένου του Σένγκεν (ΕΕ L 64 της 7.3.2002, σ. 20).

²¹ ΕΕ L 176 της 10.7.1999, σ. 36.

²² Απόφαση του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1999, σχετικά με ορισμένες λεπτομέρειες εφαρμογής της συμφωνίας που έχει συναφθεί από το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, τη Δημοκρατία της Ισλανδίας και το Βασίλειο της Νορβηγίας για τη σύνδεση των δύο αυτών κρατών, με την υλοποίηση, την εφαρμογή και την ανάπτυξη του κεκτημένου του Σένγκεν (ΕΕ L 176 της 10.7.1999, σ. 31).

²³ ΕΕ L 53 της 27.2.2008, σ. 52.

²⁴ Απόφαση του Συμβουλίου 2008/146/EK, της 28ης Ιανουαρίου 2008, για τη σύναψη εξ ονόματος της Ευρωπαϊκής Κοινότητας της συμφωνίας μεταξύ της Ευρωπαϊκής Ένωσης, της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και της Ελβετικής Συνομοσπονδίας σχετικά με τη σύνδεση της Ελβετικής Συνομοσπονδίας προς την υλοποίηση, την εφαρμογή και την ανάπτυξη του κεκτημένου του Σένγκεν (ΕΕ L 53 της 27.2.2008, σ. 1).

Ευρωπαϊκής Κοινότητας, της Ελβετικής Συνομοσπονδίας για τη σύνδεση της Ελβετικής Συνομοσπονδίας με την υλοποίηση, την εφαρμογή και την ανάπτυξη του κεκτημένου του Σένγκεν, που εμπίπτει στον τομέα που αναφέρεται στο άρθρο 1 σημείο Β της απόφασης 1999/437/ΕΚ σε συνδυασμό με το άρθρο 3 της απόφασης 2011/350/ΕΕ του Συμβουλίου²⁵, για τη σύναψη του ανωτέρω πρωτοκόλλου.

- (24) Όσον αφορά την Κύπρο, ο παρών κανονισμός συνιστά πράξη η οποία αναπτύσσει το κεκτημένο του Σένγκεν ή συνδέεται άλλως με αυτό, κατά την έννοια του άρθρου 3 παράγραφος 12 της πράξης προσχώρησης του 2003.
- (25) Όσον αφορά τη Βουλγαρία και τη Ρουμανία, ο παρών κανονισμός συνιστά πράξη η οποία αναπτύσσει περαιτέρω το κεκτημένο του Σένγκεν ή συνδέεται άλλως με αυτό, κατά την έννοια του άρθρου 4 παράγραφος 12 της πράξης προσχώρησης του 2005.
- (26) Όσον αφορά την Κροατία, ο παρών κανονισμός συνιστά πράξη η οποία αναπτύσσει περαιτέρω το κεκτημένο του Σένγκεν ή συνδέεται άλλως με αυτό, κατά την έννοια του άρθρου 4 παράγραφος 2 της πράξης προσχώρησης του 2011.
- (27) Συνεπώς, ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 810/2009 θα πρέπει να τροποποιηθεί αναλόγως,

ΕΞΕΔΩΣΑΝ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 810/2009 τροποποιείται ως εξής:

- (1) Το άρθρο 1 παράγραφος 1 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«1. Ο παρών κανονισμός θεσπίζει τις προϋποθέσεις και τις διαδικασίες χορήγησης θεωρήσεων για πρόθεση διαμονής στην επικράτεια των κρατών μελών, που δεν υπερβαίνει τις 90 ημέρες εντός οποιασδήποτε περιόδου 180 ημερών.»
- (2) το άρθρο 2 τροποποιείται ως εξής:
 - α) στην παράγραφο 2, το στοιχείο α) αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«α) πρόθεσης διαμονής στην επικράτεια των κρατών μελών, που δεν υπερβαίνει σε διάρκεια 90 ημέρες εντός οποιασδήποτε περιόδου 180 ημερών· ή»·
 - β) το σημείο 7 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«7. ως «αναγνωρισμένο ταξιδιωτικό έγγραφο» νοείται το ταξιδιωτικό έγγραφο που αναγνωρίζεται από ένα ή περισσότερα κράτη μέλη για τη διέλευση των εξωτερικών συνόρων και επί του οποίου τίθεται η θεώρηση, βάσει της απόφασης αριθ. 1105/2011 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου²⁶·»
 - γ) το σημείο 11 απαλείφεται·

²⁵ Απόφαση του Συμβουλίου, της 7ης Μαρτίου 2011, για τη σύναψη, εξ ονόματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης, του πρωτοκόλλου μεταξύ της Ευρωπαϊκής Ένωσης, της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, της Ελβετικής Συνομοσπονδίας και του Πριγκιπάτου του Λιχτενστάιν για την προσχώρηση του Πριγκιπάτου του Λιχτενστάιν στη συμφωνία μεταξύ της Ευρωπαϊκής Ένωσης, της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και της Ελβετικής Συνομοσπονδίας σχετικά με τη σύνδεση της Ελβετικής Συνομοσπονδίας προς τη θέση σε ισχύ, την εφαρμογή και την ανάπτυξη του κεκτημένου του Σένγκεν, όσον αφορά την κατάργηση των ελέγχων στα εσωτερικά σύνορα και την κυκλοφορία των προσώπων (ΕΕ L 160 της 18.6.2011, σ. 19).

²⁶ Απόφαση αριθ. 1105/2011/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 25ης Οκτωβρίου 2011, περί του καταλόγου ταξιδιωτικών εγγράφων τα οποία επιτρέπουν στον κάτοχό τους να διέρχεται τα εξωτερικά σύνορα και τα οποία δύνανται να διαθέτουν θεώρηση και περί της δημιουργίας μηχανισμού για την κατάρτιση αυτού του καταλόγου. ΕΕ L 287, της 4.11.2011, σ. 9.

δ) προστίθεται το ακόλουθο νέο σημείο:

«12. ως «ναυτικός» νοείται κάθε πρόσωπο το οποίο απασχολείται ή προσλαμβάνεται ή εργάζεται με οποιαδήποτε ιδιότητα σε ποντοπόρο πλοίο ή σε πλοίο που πλέει σε διεθνείς ποτάμιες οδούς.»

(3) στο άρθρο 3 παράγραφος 5, τα στοιχεία β) και γ) αντικαθίστανται από το ακόλουθο κείμενο:

«β) υπήκοοι τρίτων χωρών που είναι κάτοχοι έγκυρης άδειας διαμονής κράτους μέλους το οποίο δεν συμμετέχει στην έκδοση του παρόντος κανονισμού ή κράτους μέλους το οποίο δεν εφαρμόζει ακόμη πλήρως τις διατάξεις του κεκτημένου του Σένγκεν, ή υπήκοοι τρίτων χωρών που έχουν στην κατοχή τους μία από τις έγκυρες άδειες διαμονής που απαριθμούνται στο παράρτημα V, οι οποίες εκδόθηκαν από την Ανδόρρα, τον Καναδά, την Ιαπωνία, τον Άγιο Μαρίνο ή τις Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής και οι οποίες εγγυώνται τη χωρίς όρους επανεισδοχή του κατόχου, ή έχουν στην κατοχή τους άδεια διαμονής για τις περιοχές της Καραϊβικής του Βασιλείου των Κάτω Χωρών (Αρούμπα, Κουρασάο, Άγιος Μαρτίνος, Μπονέρ, Άγιος Ευστάθιος και Σάμπα)·

γ) υπήκοοι τρίτων χωρών που είναι κάτοχοι έγκυρης θεώρησης κράτους μέλους το οποίο δεν συμμετέχει στην έκδοση του παρόντος κανονισμού ή κράτους μέλους το οποίο δεν εφαρμόζει ακόμη πλήρως τις διατάξεις του κεκτημένου του Σένγκεν, ή χώρας που είναι συμβαλλόμενο μέρος της συμφωνίας για τον Ευρωπαϊκό Οικονομικό Χώρο, ή του Καναδά, της Ιαπωνίας ή των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής, ή κάτοχοι έγκυρης θεώρησης για τις περιοχές της Καραϊβικής του Βασιλείου των Κάτω Χωρών (Αρούμπα, Κουρασάο, Άγιος Μαρτίνος, Μπονέρ, Άγιος Ευστάθιος και Σάμπα), όταν ταξιδεύουν προς τη χώρα χορήγησης ή προς οποιαδήποτε άλλη τρίτη χώρα, ή όταν, μετά τη χρήση της θεώρησης, επιστρέφουν από τη χώρα χορήγησης·»·

(4) στο άρθρο 4, η παράγραφος 2 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«2. Κατά παρέκκλιση από την παράγραφο 1, οι αρχές που είναι αρμόδιες για τον έλεγχο των προσώπων μπορούν να εξετάζουν τις αιτήσεις στα εξωτερικά σύνορα των κρατών μελών και να λαμβάνουν αποφάσεις επ' αυτών, σύμφωνα με τα άρθρα 35, 36 και 36α.»·

(5) στο άρθρο 5 παράγραφος 1, το στοιχείο β) αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«β) εάν η επίσκεψη περιλαμβάνει περισσότερους προορισμούς, ή εάν πρόκειται να γίνουν περισσότερες χωριστές επισκέψεις εντός περιόδου δύο μηνών, το κράτος μέλος η επικράτεια του οποίου αποτελεί τον κύριο προορισμό της επίσκεψης ή των επισκέψεων από την άποψη της διάρκειας της διαμονής, υπολογισμένης σε ημέρες· ή»·

(6) το άρθρο 8 τροποποιείται ως εξής:

α) η παράγραφος 2 απαλείφεται·

β) οι παράγραφοι 3 και 4 αντικαθίστανται από το ακόλουθο κείμενο:

«3. Όταν η εκπροσώπηση περιορίζεται στη συγκέντρωση αιτήσεων, η συγκέντρωση και η διαβίβαση των δεδομένων στο εκπροσωπούμενο κράτος μέλος διενεργείται σύμφωνα με τους οικείους κανόνες περί προστασίας των δεδομένων και ασφάλειας.

4. Καταρτίζεται διμερής συμφωνία μεταξύ του εκπροσωπούμενου κράτους μέλους. Η εν λόγω συμφωνία:

α) διευκρινίζει τη διάρκεια, έστω και προσωρινή, και τις διαδικασίες για τη λήξη της εκπροσώπησης·

β) μπορεί, ιδίως όταν το εκπροσωπούμενο κράτος μέλος διαθέτει προξενείο στη συγκεκριμένη τρίτη χώρα, να προβλέπει την παροχή εγκαταστάσεων, προσωπικού και πληρωμών από το εκπροσωπούμενο κράτος μέλος.»·

γ) οι παράγραφοι 7 και 8 αντικαθίστανται από το ακόλουθο κείμενο:

«7. Το εκπροσωπούμενο κράτος μέλος κοινοποιεί στην Επιτροπή τις συμφωνίες εκπροσώπησης ή τη λήξη των εν λόγω συμφωνιών το αργότερο έναν μήνα πριν από την έναρξη ισχύος ή τη λήξη τους, εκτός περιπτώσεων ανωτέρας βίας.»

8. Παράλληλα με την κοινοποίηση που αναφέρεται στην παράγραφο 7, το προξενείο του εκπροσωπούμενου κράτους μέλους ενημερώνει τόσο τα προξενεία των άλλων κρατών μελών όσο και την αντιπροσωπεία της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην εν λόγω δικαιοδοσία για τη σύναψη ή τη λήξη των εν λόγω συμφωνιών εκπροσώπησης.»·

δ) προστίθεται η ακόλουθη νέα παράγραφος:

«10. Σε περίπτωση παρατεταμένης ανωτέρας βίας τεχνικού χαρακτήρα, ένα κράτος μέλος επιδιώκει προσωρινή εκπροσώπηση από άλλο κράτος μέλος στη συγκεκριμένη τοποθεσία για όλες ή ορισμένες κατηγορίες αιτούντων θεώρηση.»·

(7) το άρθρο 9 τροποποιείται ως εξής:

α) η παράγραφος 1 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Οι αιτήσεις μπορούν να υποβληθούν το νωρίτερο έξι μήνες και για τους ναυτικούς κατά την άσκηση των καθηκόντων τους, το νωρίτερο εννέα μήνες πριν από την έναρξη της προβλεπόμενης επίσκεψης και, κατά κανόνα, το αργότερο 15 ημερολογιακές ημέρες πριν από την έναρξή της.»·

β) η παράγραφος 4 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

γ) «4. Με την επιφύλαξη του άρθρου 13, οι αιτήσεις μπορούν να υποβάλλονται:

α) από τον αιτούντα·

β) από διαπιστευμένο εμπορικό διαμεσολαβητή, όπως αναφέρεται στο άρθρο 45·

γ) από επαγγελματικούς, πολιτιστικούς, αθλητικούς ή εκπαιδευτικούς συλλόγους ή ιδρύματα εκ μέρους των μελών τους.»·

δ) προστίθεται η ακόλουθη νέα παράγραφος:

«5. Ο αιτών δεν υποχρεούται να εμφανιστεί αυτοπροσώπως σε περισσότερους από έναν τόπους για τον σκοπό της υποβολής της αίτησης.»·

(8) το άρθρο 10 τροποποιείται ως εξής:

α) η παράγραφος 1 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Οι αιτούντες εμφανίζονται αυτοπροσώπως κατά την υποβολή αίτησης για τη λήψη των δακτυλικών αποτυπωμάτων, σύμφωνα με το άρθρο 13 παράγραφοι 2, 3 και 7 στοιχείο β).»·

β) η παράγραφος 2 απαλείφεται·

(9) το άρθρο 11 τροποποιείται ως εξής:

α) η πρώτη περίοδος της παραγράφου 1 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«1. Οι αιτούντες υποβάλλουν χειρόγραφα ή ηλεκτρονικά συμπληρωμένο και χειρόγραφα ή ηλεκτρονικά υπογεγραμμένο έντυπο αίτησης, όπως ορίζεται στο παράρτημα Ι.»

β) παρεμβάλλεται η ακόλουθη νέα παράγραφος 1α:

«1α. Το περιεχόμενο της ενδεχόμενης ηλεκτρονικής έκδοσης του εντύπου αίτησης ορίζεται στο παράρτημα Ι.»

γ) η παράγραφος 3 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

δ) «3. Το έντυπο διατίθεται τουλάχιστον στις ακόλουθες γλώσσες:

α) στην επίσημη γλώσσα ή γλώσσες του κράτους μέλους για το οποίο απαιτείται η θεώρηση· και

β) στην επίσημη γλώσσα ή γλώσσες της χώρας υποδοχής.

Εκτός από τις γλώσσες που αναφέρονται στο στοιχείο α), το έντυπο μπορεί να διατίθεται σε οποιαδήποτε άλλη επίσημη γλώσσα ή γλώσσες των θεσμικών οργάνων της Ευρωπαϊκής Ένωσης.»

ε) η παράγραφος 4 απαλείφεται·

(10) το άρθρο 14 τροποποιείται ως εξής:

α) οι παράγραφοι 4 και 5 αντικαθίστανται από το ακόλουθο κείμενο:

«4. Τα κράτη μέλη μπορούν να απαιτούν από τους αιτούντες να αποδεικνύουν ότι κάποιος αναλαμβάνει την ευθύνη για αυτούς και ότι διαθέτουν ιδιωτικό κατάλυμα ή ότι ισχύουν αμφότερα, συμπληρώνοντας έντυπο που καταρτίζει έκαστο κράτος μέλος. Το έντυπο αναφέρει ιδίως:

α) κατά πόσον ο σκοπός του είναι να αποδειχθεί η ανάληψη ευθύνης για τους αιτούντες ή η παροχή ιδιωτικού καταλύματος σε αυτούς·

β) κατά πόσον ο αναλαμβάνων την ευθύνη/προσκαλών είναι ιδιώτης, εταιρεία ή οργανισμός·

γ) τα στοιχεία ταυτότητας και τα στοιχεία επικοινωνίας του αναλαμβάνοντος την ευθύνη/προσκαλούντος·

δ) τον αιτούντα ή τους αιτούντες·

ε) τη διεύθυνση του καταλύματος·

στ) τη διάρκεια και τον σκοπό της διαμονής·

ζ) τους ενδεχόμενους οικογενειακούς δεσμούς με τον αναλαμβάνοντα την ευθύνη/προσκαλούντα·

η) τις πληροφορίες που απαιτούνται σύμφωνα με το άρθρο 37 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 767/2008.

Πέραν της επίσημης γλώσσας ή γλωσσών του κράτους μέλους, το έντυπο συμπληρώνεται σε μία τουλάχιστον άλλη επίσημη γλώσσα των θεσμικών οργάνων της Ένωσης. Υπόδειγμα του εντύπου αποστέλλεται στην Επιτροπή.

5. Τα προξενία των κρατών μελών, στο πλαίσιο της τοπικής συνεργασίας Σένγκεν, όπως αναφέρεται στο άρθρο 48, αξιολογούν την τήρηση των προϋποθέσεων που ορίζονται στην παράγραφο 1, ώστε να λαμβάνονται υπόψη οι τοπικές συνθήκες, καθώς και οι κίνδυνοι μετανάστευσης και ασφάλειας.»

β) παρεμβάλλεται η ακόλουθη νέα παράγραφος 5α:

«5α. Εφόσον είναι αναγκαίο, προκειμένου να ληφθούν υπόψη οι τοπικές συνθήκες που αναφέρονται στο άρθρο 48, η Επιτροπή θεσπίζει, μέσω εκτελεστικών πράξεων, εναρμονισμένο κατάλογο των δικαιολογητικών εγγράφων που θα πρέπει να χρησιμοποιούνται εντός κάθε δικαιοδοσίας. Οι εν λόγω εκτελεστικές πράξεις εκδίδονται σύμφωνα με τη διαδικασία εξέτασης που αναφέρεται στο άρθρο 52 παράγραφος 2.»·

(11) το άρθρο 15 τροποποιείται ως εξής:

α) η παράγραφος 1 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«1. Οι αιτούντες ομοιόμορφη θεώρηση μίας εισόδου αποδεικνύουν ότι διαθέτουν επαρκή και ισχύουσα ταξιδιωτική ιατρική ασφάλιση για την κάλυψη των εξόδων που ενδέχεται να προκύψουν σε σχέση με επαναπατρισμό για ιατρικούς λόγους, επείγουσα ιατρική φροντίδα και επείγουσα νοσοκομειακή περίθαλψη ή θάνατο κατά την πρόθεση διαμονής τους στην επικράτεια των κρατών μελών.»·

β) στην παράγραφο 2, το πρώτο εδάφιο αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«2. Οι αιτούντες ομοιόμορφη θεώρηση πολλαπλών εισόδων αποδεικνύουν ότι διαθέτουν επαρκή και ισχύουσα ταξιδιωτική ιατρική ασφάλιση που καλύπτει την περίοδο της πρώτης σκοπούμενης επίσκεψής τους.»·

(12) το άρθρο 16 τροποποιείται ως εξής:

α) οι παράγραφοι 1 και 2 αντικαθίστανται από το ακόλουθο κείμενο:

«1. Ο αιτών καταβάλλει τέλος θεώρησης ύψους 80 EUR.

2. Τα παιδιά άνω των έξι και κάτω των δώδεκα ετών καταβάλλουν τέλος θεώρησης ύψους 40 EUR.»·

β) παρεμβάλλεται η ακόλουθη νέα παράγραφος 2α:

«2α. Τέλος θεώρησης ύψους 160 EUR εφαρμόζεται όταν κριθεί σκόπιμο από την Επιτροπή σύμφωνα με το άρθρο 25α παράγραφος 5.»·

γ) η παράγραφος 3 απαλείφεται.

δ) στην παράγραφο 4, το στοιχείο γ) αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«γ) ερευνητές από τρίτες χώρες, όπως καθορίζονται στην οδηγία 2005/71/EK²⁷ του Συμβουλίου, που ταξιδεύουν με σκοπό τη διενέργεια επιστημονικής έρευνας ή συμμετέχουν σε επιστημονικό σεμινάριο ή διάσκεψη.»·

ε) στην παράγραφο 5, το δεύτερο εδάφιο απαλείφεται·

στ) παρεμβάλλεται η ακόλουθη νέα παράγραφος:

«8α. Η Επιτροπή αξιολογεί την ανάγκη αναθεώρησης του ύψους των τελών θεώρησης που ορίζεται στο άρθρο 16 παράγραφοι 1, 2 και 2α ανά διετία, λαμβάνοντας υπόψη αντικειμενικά κριτήρια, όπως τον γενικό δείκτη πληθωρισμού σε επίπεδο ΕΕ όπως δημοσιεύεται από τη Eurostat, καθώς και τον σταθμισμένο μέσο όρο των μισθών των δημοσίων υπαλλήλων των κρατών μελών και, κατά περίπτωση, τροποποιεί το ύψος του τέλους θεώρησης μέσω κατ' εξουσιοδότηση πράξεων.»·

(13) το άρθρο 17 τροποποιείται ως εξής:

²⁷

Οδηγία 2005/71/EK του Συμβουλίου, της 12ης Οκτωβρίου 2005, σχετικά με ειδική διαδικασία εισδοχής υπηκόων τρίτων χωρών για σκοπούς επιστημονικής έρευνας (Ε L 289 της 3.11.2005, σ. 15).

α) η πρώτη περίοδος της παραγράφου 1 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Τέλος εξυπηρέτησης μπορεί να χρεώνεται από εξωτερικό πάροχο υπηρεσιών, σύμφωνα με το άρθρο 43.»·

β) η παράγραφος 3 απαλείφεται·

γ) παρεμβάλλεται η ακόλουθη νέα παράγραφος 4α:

«4α. Κατά παρέκκλιση από την παράγραφο 4, το τέλος εξυπηρέτησης δεν υπερβαίνει το ποσό του τέλους θεώρησης, σε τρίτες χώρες οι υπήκοοι των οποίων υπόκεινται στην υποχρέωση θεώρησης στις οποίες κανένα κράτος μέλος δεν διαθέτει προξενική παρουσία για τη συγκέντρωση αιτήσεων θεώρησης.»·

δ) η παράγραφος 5 απαλείφεται·

(14) το άρθρο 21 τροποποιείται ως εξής:

α) στο σημείο 3, το στοιχείο ε) αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«ε) ότι, εφόσον απαιτείται, ο αιτών διαθέτει επαρκή και ισχύουσα ταξιδιωτική ιατρική ασφάλιση, που καλύπτει την περίοδο της προβλεπόμενης διαμονής ή, εάν υποβληθεί αίτηση για ομοιόμορφη θεώρηση πολλαπλών εισόδων, την περίοδο της πρώτης σκοπούμενης επίσκεψής τους.»·

β) η παράγραφος 4 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«4. Το προξενείο επαληθεύει, κατά περίπτωση, τη διάρκεια κάθε προηγούμενης διαμονής και προβλεπόμενης διαμονής, προκειμένου να εξακριβώσει ότι ο αιτών δεν έχει υπερβεί τη μέγιστη διάρκεια εγκεκριμένης διαμονής στην επικράτεια των κρατών μελών, ανεξαρτήτως οποιασδήποτε ενδεχόμενης διαμονής η οποία έχει επιτραπεί με εθνική θεώρηση μακράς διάρκειας ή άδεια διαμονής.»·

γ) η παράγραφος 8 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«8. Κατά την εξέταση αίτησης θεώρησης, τα προξενεία δύνανται σε αιτιολογημένες περιπτώσεις να διενεργούν συνέντευξη με τον αιτούντα και να ζητούν πρόσθετα έγγραφα.»·

(15) το άρθρο 22 τροποποιείται ως εξής:

α) οι παράγραφοι 2 και 3 αντικαθίστανται από το ακόλουθο κείμενο:

«2. Οι κεντρικές αρχές από τις οποίες ζητείται διαβούλευση απαντούν το συντομότερο δυνατόν, ωστόσο το αργότερο εντός επτά ημερολογιακών ημερών από την αίτηση διαβούλευσης. Η απουσία απάντησης εντός της εν λόγω προθεσμίας σημαίνει ότι οι αρχές αυτές δεν έχουν αντίρρηση για τη χορήγηση της θεώρησης.

3. Τα κράτη μέλη κοινοποιούν στην Επιτροπή την εισαγωγή ή κατάργηση της απαίτησης για προηγούμενη διαβούλευση, κατά κανόνα, τουλάχιστον δεκαπέντε ημερολογιακές ημέρες πριν τη θέσουν σε ισχύ. Οι πληροφορίες αυτές παρέχονται επίσης στο πλαίσιο της επιτόπιας συνεργασίας Σένγκεν εντός της συγκεκριμένης δικαιοδοσίας.»·

β) η παράγραφος 5 απαλείφεται·

(16) το άρθρο 23 τροποποιείται ως εξής:

α) οι παράγραφοι 1 και 2 αντικαθίστανται από το ακόλουθο κείμενο:

«1. Λαμβάνονται αποφάσεις επί των αιτήσεων εντός δέκα ημερολογιακών ημερών από την ημερομηνία υποβολής αίτησης που είναι παραδεκτή σύμφωνα με το άρθρο 19.

Η περίοδος αυτή μπορεί να παραταθεί κατά ανώτατο όριο σε 45 ημερολογιακές ημέρες σε μεμονωμένες περιπτώσεις, ιδίως όταν απαιτείται περαιτέρω ενδελεχής εξέταση της αίτησης.»

β) η παράγραφος 3 απαλείφεται·

γ) η παράγραφος 4 τροποποιείται ως εξής:

– i) παρεμβάλλεται το ακόλουθο στοιχείο βα):

«βα) να χορηγήσει θεώρηση διέλευσης από αερολιμένα σύμφωνα με το άρθρο 26 ή»·

– ii) το στοιχείο δ) απαλείφεται·

(17) το άρθρο 24 τροποποιείται ως εξής:

α) η παράγραφος 1 τροποποιείται ως εξής:

– i) στο δεύτερο εδάφιο, η πρώτη περίοδος αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Μπορεί να χορηγηθεί θεώρηση για μία ή πολλαπλές εισόδους.»

– ii) το τρίτο εδάφιο απαλείφεται·

– iii) το τέταρτο εδάφιο αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Με την επιφύλαξη του άρθρου 12 στοιχείο α), η περίοδος ισχύος της θεώρησης μίας εισόδου περιλαμβάνει «περίοδο χάριτος» 15 ημερολογιακών ημερών.»·

β) η παράγραφος 2 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«2. Οι θεωρήσεις πολλαπλών εισόδων μακράς ισχύος εκδίδονται για τις ακόλουθες περιόδους ισχύος, εκτός εάν η ισχύς της θεώρησης υπερβαίνει την ισχύ του ταξιδιωτικού εγγράφου:

α) για περίοδο ισχύος ενός έτους, υπό την προϋπόθεση ότι ο αιτών έχει λάβει και χρησιμοποιήσει νόμιμα τρεις θεωρήσεις εντός των δύο προηγούμενων ετών·

β) για περίοδο ισχύος δύο ετών, υπό την προϋπόθεση ότι ο αιτών έχει λάβει και χρησιμοποιήσει νόμιμα προηγούμενη θεώρηση πολλαπλών εισόδων με διάρκεια ισχύος για ένα έτος·

γ) για περίοδο ισχύος πέντε ετών, υπό την προϋπόθεση ότι ο αιτών έχει λάβει και χρησιμοποιήσει νόμιμα προηγούμενη θεώρηση πολλαπλής εισόδου με διάρκεια ισχύος δύο ετών.»·

γ) παρεμβάλλονται οι ακόλουθες παράγραφοι:

«2α. Κατά παρέκκλιση από την παράγραφο 2, η διάρκεια ισχύος της χορηγούμενης θεώρησης δύναται να μειωθεί σε μεμονωμένες περιπτώσεις όπου υπάρχουν εύλογες αμφιβολίες σχετικά με την εκπλήρωση των όρων εισόδου για ολόκληρη την περίοδο.

2β. Κατά παρέκκλιση από την παράγραφο 2, τα προξενία των κρατών μελών, στο πλαίσιο της τοπικής συνεργασίας Σένγκεν, όπως αναφέρεται στο άρθρο 48, αξιολογούν κατά πόσον οι κανόνες για την έκδοση θεωρήσεων πολλαπλών εισόδων

που ορίζονται στην παράγραφο 2 θα πρέπει να προσαρμοστούν ώστε να ληφθούν υπόψη οι τοπικές περιστάσεις και ο κίνδυνος μετανάστευσης και ασφάλειας, ενόψει της υιοθέτησης πιο ευνοϊκών ή πιο περιοριστικών κανόνων σύμφωνα με την παράγραφο 2δ.

2γ. Με την επιφύλαξη της παραγράφου 2, μπορεί να χορηγηθεί θεώρηση πολλαπλών εισόδων ισχύος έως και πέντε ετών στους αιτούντες που αποδεικνύουν την ανάγκη ή αιτιολογούν την πρόθεσή τους για συχνά και/ή τακτικά ταξίδια υπό την προϋπόθεση ότι αποδεικνύουν την ακεραιότητα και την αξιοπιστία τους, ιδίως όσον αφορά τη νόμιμη χρήση των προηγούμενων θεωρήσεων, την οικονομική τους κατάσταση στη χώρα καταγωγής και την πραγματική πρόθεσή τους να εγκαταλείψουν την επικράτεια των κρατών μελών πριν από τη λήξη ισχύος της αιτούμενης από αυτούς θεώρησης.

2δ. Εφόσον κριθεί αναγκαίο, με βάση την αξιολόγηση που αναφέρεται στην παράγραφο 2β, η Επιτροπή θεσπίζει, με εκτελεστικές πράξεις, τους κανόνες σχετικά με την προϋπόθεση για την έκδοση θεωρήσεων πολλαπλών εισόδων που προβλέπεται στην παράγραφο 2, οι οποίοι εφαρμόζονται σε κάθε δικαιοδοσία προκειμένου να ληφθούν υπόψη οι τοπικές συνθήκες, οι κίνδυνοι μετανάστευσης και ασφάλειας και η συνεργασία της οικείας τρίτης χώρας για την επανεισδοχή των παράτυπων μεταναστών με βάση τους δείκτες που ορίζονται στο άρθρο 25α παράγραφος 2 και τη συνολική σχέση της με την Ένωση. Οι εν λόγω εκτελεστικές πράξεις εκδίδονται σύμφωνα με τη διαδικασία εξέτασης που αναφέρεται στο άρθρο 52 παράγραφος 2.»

(18) παρεμβάλλεται το ακόλουθο νέο άρθρο:

«Άρθρο 25α

Συνεργασία για την επανεισδοχή

1. Το άρθρο 14 παράγραφος 6, το άρθρο 16 παράγραφος 1 και παράγραφος 5 στοιχείο β), το άρθρο 23 παράγραφος 1 και το άρθρο 24 παράγραφος 2 δεν ισχύουν για τους αιτούντες ή τις κατηγορίες αιτούντων που είναι υπήκοοι τρίτης χώρας η οποία θεωρείται ότι δεν συνεργάζεται επαρκώς με τα κράτη μέλη για την επανεισδοχή παράτυπων μεταναστών, βάσει συναφών και αντικειμενικών δεδομένων, σύμφωνα με το παρόν άρθρο. Το παρόν άρθρο δεν θίγει τις εξουσίες που ανατίθενται στην Επιτροπή από το άρθρο 24 παράγραφος 2δ.

2. Η Επιτροπή αξιολογεί τακτικά τη συνεργασία των τρίτων χωρών για την επανεισδοχή, λαμβάνοντας ιδίως υπόψη τους ακόλουθους δείκτες:

α) τον αριθμό των αποφάσεων επιστροφής που εκδίδονται για άτομα συγκεκριμένης τρίτης χώρας που διαμένουν παρανόμως στην επικράτεια των κρατών μελών·

β) τον αριθμό των πραγματικών επιστροφών ατόμων για τα οποία εκδίδονται αποφάσεις επιστροφής ως ποσοστό του αριθμού των αποφάσεων επιστροφής που εκδίδονται για τους πολίτες της συγκεκριμένης τρίτης χώρας, συμπεριλαμβανομένου, ενδεχομένως, του αριθμού των υπηκόων τρίτων χωρών που έχουν διέλθει από την επικράτειά τους, βάσει ενωσιακών ή διμερών συμφωνιών επανεισδοχής·

γ) τον αριθμό των αιτήσεων επανεισδοχής που έχει αποδεχθεί η τρίτη χώρα ως ποσοστό του αριθμού των αιτήσεων που υποβλήθηκαν σε αυτήν.

3. Ένα κράτος μέλος δύναται επίσης να γνωστοποιήσει στην Επιτροπή εάν αντιμετωπίζει ουσιαστικά και συνεχή πρακτικά προβλήματα κατά τη συνεργασία με

τρίτη χώρα για την επανεισδοχή παράτυπων μεταναστών με βάση τους ίδιους δείκτες που παρατίθενται στην παράγραφο 2.

4. Η Επιτροπή εξετάζει κάθε κοινοποίηση που γίνεται σύμφωνα με την παράγραφο 3 εντός προθεσμίας ενός μηνός.

5. Εάν, βάσει της ανάλυσης που αναφέρεται στις παραγράφους 2 και 4, η Επιτροπή αποφασίσει ότι μια χώρα δεν συνεργάζεται επαρκώς και ότι επομένως είναι αναγκαία η ανάληψη δράσης, έχει τη δυνατότητα, λαμβάνοντας επίσης υπόψη τις συνολικές σχέσεις της Ένωσης με την οικεία τρίτη χώρα, να εκδώσει εκτελεστική πράξη, σύμφωνα με τη διαδικασία εξέτασης που αναφέρεται στο άρθρο 52 παράγραφος 2:

- α) προσωρινή αναστολή της εφαρμογής είτε του άρθρου 14 παράγραφος 6, του άρθρου 16 παράγραφος 5 στοιχείο β), του άρθρου 23 παράγραφος 1 ή του άρθρου 24 παράγραφος 2 είτε ορισμένων ή όλων των εν λόγω διατάξεων για όλους τους υπηκόους της οικείας τρίτης χώρας ή για ορισμένες κατηγορίες τους, ή
- β) εφαρμόζοντας το τέλος θεώρησης που προβλέπεται στο άρθρο 16 παράγραφος 2α) σε όλους τους υπηκόους της συγκεκριμένης τρίτης χώρας ή σε ορισμένες κατηγορίες τους.

6. Η Επιτροπή αξιολογεί συνεχώς, βάσει των δεικτών της παραγράφου 2, κατά πόσο μπορεί να επιτευχθεί σημαντική βελτίωση στη συνεργασία της συγκεκριμένης τρίτης χώρας για την επανεισδοχή παράτυπων μεταναστών και, λαμβάνοντας επίσης υπόψη τις συνολικές σχέσεις της Ένωσης με την οικεία τρίτη χώρα, δύναται να αποφασίσει την κατάργηση ή την τροποποίηση της εκτελεστικής πράξης που αναφέρεται στην παράγραφο 5.

7. Το αργότερο έξι μήνες μετά την έναρξη ισχύος της εκτελεστικής πράξης που αναφέρεται στην παράγραφο 5, η Επιτροπή υποβάλλει έκθεση στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο σχετικά με την πρόοδο που σημειώθηκε στη συνεργασία για την επανεισδοχή με την εν λόγω τρίτη χώρα.»

(19) το άρθρο 27 τροποποιείται ως εξής:

α) οι παράγραφοι 1 και 2 αντικαθίστανται από το ακόλουθο κείμενο:

«1. Η Επιτροπή εγκρίνει, με εκτελεστικές πράξεις, τις λεπτομέρειες για τη συμπλήρωση της αυτοκόλλητης θεώρησης. Οι εν λόγω εκτελεστικές πράξεις εκδίδονται σύμφωνα με τη διαδικασία εξέτασης που αναφέρεται στο άρθρο 52 παράγραφος 2.

2. Τα κράτη μέλη δύνανται να προσθέτουν εθνικά στοιχεία στη ζώνη «παρατηρήσεις» της αυτοκόλλητης θεώρησης. Τα εν λόγω στοιχεία δεν επικαλύπτουν τα υποχρεωτικά στοιχεία που καθορίζονται σύμφωνα με τη διαδικασία που αναφέρεται στην παράγραφο 1, ούτε υποδεικνύουν συγκεκριμένο σκοπό ταξιδιού.»

β) η παράγραφος 4 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«4. Η αυτοκόλλητη θεώρηση για θεώρηση μίας εσόδου μπορεί να συμπληρώνεται χειρόγραφα μόνο σε περίπτωση ανωτέρας βίας τεχνικού χαρακτήρα. Η χειρόγραφη αυτοκόλλητη θεώρηση δεν φέρει τροποποιήσεις.»

(20) το άρθρο 29 τροποποιείται ως εξής:

- α) η παράγραφος 1 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:
«1. Η έντυπη αυτοκόλλητη θεώρηση τοποθετείται στο ταξιδιωτικό έγγραφο.»
- β) Παρεμβάλλεται η ακόλουθη νέα παράγραφος:
«1α. Η Επιτροπή εγκρίνει, με εκτελεστικές πράξεις, τις λεπτομερείς ρυθμίσεις για την τοποθέτηση της αυτοκόλλητης θεώρησης. Οι εν λόγω εκτελεστικές πράξεις εκδίδονται σύμφωνα με τη διαδικασία εξέτασης που αναφέρεται στο άρθρο 52 παράγραφος 2.»·
- (21) το άρθρο 31 τροποποιείται ως εξής:
- α) η παράγραφος 2 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:
«2. Τα κράτη μέλη κοινοποιούν στην Επιτροπή την εισαγωγή ή την κατάργηση της απαίτησης για την ενημέρωση αυτή, το αργότερο 15 ημερολογιακές ημέρες πριν τη θέσουν σε εφαρμογή. Οι πληροφορίες παρέχονται επίσης στο πλαίσιο της επιτόπιας συνεργασίας Σένγκεν εντός της συγκεκριμένης δικαιοδοσίας.»·
- β) η παράγραφος 4 απαλείφεται·
- (22) το άρθρο 32 τροποποιείται ως εξής:
- α) στην παράγραφο 1 στοιχείο α), παρεμβάλλεται το ακόλουθο σημείο iiα):
«iiα) δεν παρέχει δικαιολογητικά σχετικά με τον σκοπό και τους όρους της προβλεπόμενης διέλευσης από τον αερολιμένα»·
- β) η παράγραφος 3 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:
«3. Οι αιτούντες των οποίων η θεώρηση απορρίφθηκε έχουν το δικαίωμα να ασκήσουν προσφυγή, η οποία, σε συγκεκριμένο στάδιο της διαδικασίας, εγγυάται αποτελεσματική δικαστική προσφυγή. Η προσφυγή ασκείται κατά του κράτους μέλους που έχει λάβει την τελική απόφαση επί της αιτήσεως και σύμφωνα με το εθνικό του δίκαιο. Τα κράτη μέλη παρέχουν στους αιτούντες λεπτομερείς πληροφορίες σχετικά με τη διαδικασία που πρέπει να ακολουθήσουν σε περίπτωση προσφυγής, όπως διευκρινίζεται στο παράρτημα VI.»·
- γ) η παράγραφος 4 απαλείφεται·
- (23) το άρθρο 36 τροποποιείται ως εξής:
- α) η παράγραφος 2 απαλείφεται·
- β) παρεμβάλλεται η ακόλουθη νέα παράγραφος:
«2α. Η Επιτροπή εγκρίνει, με εκτελεστικές πράξεις, επιχειρησιακές οδηγίες για τη χορήγηση θεωρήσεων στα σύνορα στους ναυτικούς. Οι εν λόγω εκτελεστικές πράξεις εκδίδονται σύμφωνα με τη διαδικασία εξέτασης που αναφέρεται στο άρθρο 52 παράγραφος 2.»·
- (24) παρεμβάλλεται το ακόλουθο νέο άρθρο:

«Άρθρο 36α

Θεωρήσεις που ζητούνται στα εξωτερικά σύνορα στο πλαίσιο ειδικού καθεστώτος

1. Προκειμένου να προωθηθεί ο τουρισμός βραχείας διάρκειας και υπό τις προϋποθέσεις που ορίζονται στο παρόν άρθρο, ένα κράτος μέλος δύναται να αποφασίσει προσωρινά να επιτρέψει την υποβολή αιτήσεων θεώρησης σε

συγκεκριμένα χερσαία ή θαλάσσια σημεία διέλευσης σε πρόσωπα που πληρούν τους όρους εισόδου που ορίζονται στο άρθρο 6 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2016/399 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου²⁸.

2. Η διάρκεια του καθεστώτος περιορίζεται σε τέσσερις μήνες εντός οποιουδήποτε ημερολογιακού έτους και οι κατηγορίες δικαιούχων ορίζονται με σαφήνεια και αποκλείονται υπήκοοι τρίτων χωρών που εμπίπτουν στην κατηγορία των προσώπων για τους οποίους απαιτείται προηγούμενη διαβούλευση σύμφωνα με το άρθρο 22 και άτομα που δεν κατοικούν στη χώρα που συνορεύει με το χερσαίο σημείο διέλευσης των συνόρων ή σε χώρα που διαθέτει απευθείας ακτοπλοϊκή σύνδεση με το θαλάσσιο σημείο διέλευσης των συνόρων. Τα συγκεκριμένα καθεστώτα ισχύουν μόνο για τους υπηκόους τρίτων χωρών με τις οποίες έχουν συναφθεί συμφωνίες επανεισδοχής και για τις οποίες η Επιτροπή δεν έχει λάβει απόφαση σύμφωνα με το άρθρο 25α παράγραφος 5.

3. Το ενδιαφερόμενο κράτος μέλος θεσπίζει τις κατάλληλες δομές και διαθέτει ειδικά εκπαιδευμένο προσωπικό για τη διεκπεραίωση των αιτήσεων θεώρησης και τη διενέργεια όλων των επαληθεύσεων και της αξιολόγησης του κινδύνου, όπως ορίζεται στο άρθρο 21.

4. Η θεώρηση που εκδίδεται βάσει ειδικού καθεστώτος επιτρέπει μόνο μία είσοδο, ισχύει μόνο για την επικράτεια του κράτους μέλους που τη χορηγεί και επιτρέπει διαμονή που δεν υπερβαίνει τις επτά ημερολογιακές ημέρες. Δεν περιλαμβάνεται «περίοδος χάριτος» στη διάρκεια ισχύος της θεώρησης.

5. Κατά την απόρριψη θεώρησης στα εξωτερικά σύνορα δυνάμει ειδικού καθεστώτος, το κράτος μέλος δεν μπορεί να επιβάλει στον οικείο μεταφορέα τις υποχρεώσεις που προβλέπονται στο άρθρο 26 της σύμβασης εφαρμογής της συμφωνίας του Σένγκεν.

6. Τα κράτη μέλη κοινοποιούν στην Επιτροπή τυχόν καθεστώτα το αργότερο έξι μήνες πριν από την έναρξη της εφαρμογής τους. Στην κοινοποίηση καθορίζονται οι κατηγορίες δικαιούχων, η γεωγραφική εμβέλεια, οι οργανωτικές ρυθμίσεις του καθεστώτος και τα προβλεπόμενα μέτρα για να διασφαλιστεί η συμμόρφωση με τους όρους που προβλέπονται στο παρόν άρθρο.

Η Επιτροπή δημοσιεύει την κοινοποίηση αυτή στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

7. Τρεις μήνες μετά τη λήξη του καθεστώτος, το οικείο κράτος μέλος υποβάλλει λεπτομερή έκθεση εφαρμογής στην Επιτροπή. Η έκθεση περιέχει πληροφορίες σχετικά με τον αριθμό των θεωρήσεων που ζητήθηκαν, χορηγήθηκαν και απορρίφθηκαν (συμπεριλαμβανομένης της ιθαγένειας των οικείων προσώπων), τη διάρκεια διαμονής και το ποσοστό αναχώρησης (συμπεριλαμβανομένης της ιθαγένειας ατόμων που δεν αναχωρούν από την επικράτεια του κράτους μέλους μετά τη λήξη της θεώρησης).»·

(25) στο άρθρο 37, η παράγραφος 3 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«3. Τα προξενία των κρατών μελών τηρούν αρχεία των αιτήσεων σε έντυπη ή ηλεκτρονική μορφή. Κάθε ατομικός φάκελος περιλαμβάνει τις σχετικές πληροφορίες

²⁸

Κανονισμός (ΕΕ) 2016/399 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 9ης Μαρτίου 2016, περί κώδικα της Ένωσης σχετικά με το καθεστώς διέλευσης προσώπων από τα σύνορα (κώδικας συνόρων του Σένγκεν) (ΕΕ L 77 της 23.3.2016, σ. 1).

που επιτρέπουν την ανασύσταση, εφόσον κριθεί σκόπιμο, του πλαισίου της απόφασης που ελήφθη επί της αίτησης.

Οι ατομικοί φάκελοι αιτήσεων τηρούνται επί ένα έτος τουλάχιστον από την ημερομηνία κατά την οποία ελήφθη η απόφαση επί της αιτήσεως, σύμφωνα με το άρθρο 23 παράγραφος 1 ή σε περίπτωση προσφυγής, έως το τέλος της διαδικασίας προσφυγής.»·

(26) στο άρθρο 38, παρεμβάλλεται η ακόλουθη νέα παράγραφος:

«1α. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε ολόκληρη η διαδικασία, συμπεριλαμβανομένης της συνεργασίας με εξωτερικούς παρόχους υπηρεσιών, να παρακολουθείται από εκπαιδισμένο προσωπικό ώστε να διασφαλίζεται η ακεραιότητα όλων των σταδίων της διαδικασίας.»·

(27) το άρθρο 40 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Άρθρο 40

Προξενική οργάνωση και συνεργασία

1. Κάθε κράτος μέλος είναι αρμόδιο για την οργάνωση των διαδικασιών που αφορούν τις αιτήσεις.

2. Τα κράτη μέλη:

α) εξοπλίζουν τα προξενεία τους και τις αρχές που είναι αρμόδιες για τη χορήγηση θεωρήσεων στα σύνορα με τον απαραίτητο εξοπλισμό για τη συλλογή των βιομετρικών στοιχείων, όπως και τα γραφεία των επίτιμων προξένων τους, όταν τους χρησιμοποιούν, για τη συλλογή βιομετρικών στοιχείων σύμφωνα με το άρθρο 42·

β) συνεργάζονται με ένα ή περισσότερα κράτη μέλη βάσει συμφωνιών εκπροσώπησης ή οποιασδήποτε άλλης μορφής προξενικής συνεργασίας.

3. Τα κράτη μέλη δύνανται επίσης να συνεργάζονται με εξωτερικό πάροχο υπηρεσιών, σύμφωνα με το άρθρο 43.

4. Τα κράτη μέλη κοινοποιούν στην Επιτροπή την προξενική τους οργάνωση και συνεργασία σε κάθε προξενικό τόπο.

5. Σε περίπτωση λήξης της συνεργασίας με άλλα κράτη μέλη, τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν τη συνέχεια της πλήρους παροχής υπηρεσιών.»·

(28) το άρθρο 41 απαλείφεται.

(29) το άρθρο 43 τροποποιείται ως εξής:

α) η παράγραφος 3 απαλείφεται·

β) η παράγραφος 6 τροποποιείται ως εξής:

— i) το στοιχείο α) αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«α) παροχή γενικών πληροφοριών σχετικά με τις απαιτήσεις για θεωρήσεις, σύμφωνα με το άρθρο 47 παράγραφος 1 στοιχεία α) έως γ), και τα έντυπα υποβολής αίτησης.»·

— ii) το στοιχείο ε) αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«ε) διαχείριση των συνεντεύξεων με τον αιτούντα (όπου ενδείκνυται) στο προξενείο ή στον εξωτερικό πάροχο υπηρεσιών.»·

γ) η παράγραφος 7 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«7. Κατά την επιλογή ενός εξωτερικού παρόχου υπηρεσιών, το οικείο κράτος μέλος αξιολογεί την αξιοπιστία και τη φερεγγυότητα του οργανισμού ή της επιχείρησης και διασφαλίζει ότι δεν υπάρχει σύγκρουση συμφερόντων. Ο έλεγχος περιλαμβάνει, κατά περίπτωση, τις αναγκαίες άδειες λειτουργίας, την εγγραφή στα επαγγελματικά μητρώα, το καταστατικό και τις τραπεζικές συμβάσεις.»

δ) η παράγραφος 9 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«9. Τα κράτη μέλη είναι υπεύθυνα για τη συμμόρφωση με τους κανόνες για την προστασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και εξασφαλίζουν ότι ο εξωτερικός πάροχος υπηρεσιών υπόκειται σε παρακολούθηση από τις εποπτικές αρχές προστασίας δεδομένων σύμφωνα με το άρθρο 51 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 2016/679.»

ε) η παράγραφος 11 τροποποιείται ως εξής:

– i) «α) τις γενικές πληροφορίες σχετικά με τα κριτήρια, τις προϋποθέσεις και τις διαδικασίες υποβολής αίτησης θεώρησης, όπως ορίζονται στο άρθρο 47 παράγραφος 1 στοιχεία α), β) και γ), καθώς και το περιεχόμενο των εντύπων υποβολής αίτησης που παρέχει ο εξωτερικός πάροχος υπηρεσιών στους αιτούντες.»

– ii) το δεύτερο εδάφιο αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Προς τον σκοπό αυτό, το προξενείο του οικείου ή των οικείων κρατών μελών διενεργεί τακτικά και τουλάχιστον κάθε έξι μήνες, αιφνίδιους ελέγχους στις εγκαταστάσεις του εξωτερικού παρόχου υπηρεσιών. Τα κράτη μέλη δύνανται να συμφωνήσουν να μοιραστούν τον φόρτο της εν λόγω τακτικής παρακολούθησης.»

στ) Παρεμβάλλεται η ακόλουθη νέα παράγραφος:

«11α. Μέχρι την 1η Ιανουαρίου κάθε έτους, τα κράτη μέλη υποβάλλουν στην Επιτροπή έκθεση σχετικά με τη συνεργασία τους με τους εξωτερικούς παρόχους υπηρεσιών παγκοσμίως και σχετικά με την παρακολούθηση των τελευταίων (όπως αναφέρεται στο παράρτημα Χ, στοιχείο Γ).»

(30) το άρθρο 44 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Άρθρο 44

Κρυπτογράφηση και ασφαλής διαβίβαση δεδομένων

1. Σε περίπτωση συνεργασίας μεταξύ κρατών μελών και συνεργασίας με εξωτερικό πάροχο υπηρεσιών και προσφυγής σε επίτιμους πρόξενους, το ή τα οικεία κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι τα δεδομένα είναι πλήρως κρυπτογραφημένα είτε διαβιβάζονται ηλεκτρονικά είτε υλικά σε μέσο ηλεκτρονικής αποθήκευσης.

2. Σε τρίτες χώρες όπου απαγορεύεται η κρυπτογράφηση των δεδομένων που πρόκειται να διαβιβαστούν ηλεκτρονικά το ή τα οικεία κράτη μέλη δεν επιτρέπουν την ηλεκτρονική διαβίβαση των δεδομένων.

Σε τέτοιες περιπτώσεις, το ή τα οικεία κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι τα ηλεκτρονικά δεδομένα διαβιβάζονται υλικά, σε πλήρως κρυπτογραφημένη μορφή, σε μέσο ηλεκτρονικής αποθήκευσης από προξενικό υπάλληλο κρατους μέλους ή, σε περιπτώσεις κατά τις οποίες η μεταφορά αυτή θα απαιτούσε τη λήψη δυσανάλογων ή παράλογων μέτρων, με κάποιον άλλο ασφαλή τρόπο, για παράδειγμα μέσω

εγκατεστημένων στην οικεία τρίτη χώρα μεταφορέων με πείρα στην ασφαλή μεταφορά εγγράφων και δεδομένων.

3. Σε κάθε περίπτωση, το επίπεδο ασφαλείας της μεταφοράς προσαρμόζεται στον ευαίσθητο χαρακτήρα των δεδομένων.»·

(31) το άρθρο 45 τροποποιείται ως εξής:

α) η παράγραφος 1 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«1. Τα κράτη μέλη μπορούν να δέχονται την υποβολή αιτήσεων, με εξαίρεση τη συλλογή βιομετρικών στοιχείων, από ιδιωτικό διοικητικό φορέα, μεταφορική εταιρεία ή ταξιδιωτικό γραφείο, όπως διοργανωτή ή πωλητή ταξιδιών (εμπορικούς διαμεσολαβητές).»

β) η παράγραφος 3 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«3. Οι διαπιστευμένοι εμπορικοί διαμεσολαβητές παρακολουθούνται τακτικά με αιφνιδιαστικούς ελέγχους που περιλαμβάνουν προσωπικές ή τηλεφωνικές συνεντεύξεις με αιτούντες, επαλήθευση των ταξιδιών και του καταλύματος και, εφόσον κρίνεται αναγκαίο, επαλήθευση των εγγράφων που αφορούν την ομαδική επιστροφή.»·

(32) στο άρθρο 47 παράγραφος 1, το στοιχείο γ) αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«γ) τον τόπο υποβολής της αίτησης (αρμόδιο προξενείο ή εξωτερικό πάροχο υπηρεσιών)»·

(33) το άρθρο 48 τροποποιείται ως εξής:

α) η παράγραφος 1 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«1. Τα προξενεία των κρατών μελών και οι αντιπροσωπείες της Ένωσης συνεργάζονται σε κάθε δικαιοδοσία προκειμένου να εξασφαλίσουν την εναρμονισμένη εφαρμογή της κοινής πολιτικής θεωρήσεων, λαμβάνοντας υπόψη τις τοπικές συνθήκες.

Προς τον σκοπό αυτό, σύμφωνα με το άρθρο 5 παράγραφος 3 της απόφασης 2010/427²⁹ του Συμβουλίου, η Επιτροπή εκδίδει οδηγίες προς τις αντιπροσωπείες της Ένωσης για την εκτέλεση των σχετικών καθηκόντων συντονισμού που προβλέπονται στο παρόν άρθρο.»·

β) παρεμβάλλεται η ακόλουθη νέα παράγραφος:

«1α. Τα κράτη μέλη και η Επιτροπή, συνεργάζονται ιδίως για τους ακόλουθους σκοπούς:

α) εκπόνηση εναρμονισμένου καταλόγου δικαιολογητικών εγγράφων που πρέπει να υποβληθούν από τους αιτούντες, λαμβανομένου υπόψη του άρθρου 14·

β) προετοιμασία για την τοπική εφαρμογή του άρθρου 24 παράγραφος 2 σχετικά με την έκδοση θεωρήσεων πολλαπλών εισόδων·

γ) εξασφάλιση κοινής μετάφρασης του εντύπου της αίτησης, κατά περίπτωση·

δ) κατάρτιση του καταλόγου των ταξιδιωτικών εγγράφων που χορηγήθηκαν από τη χώρα υποδοχής και τακτική ενημέρωσή του·

²⁹

Απόφαση 2010/427/ΕΕ του Συμβουλίου, της 26ης Ιουλίου 2010, για τον καθορισμό της οργάνωσης και της λειτουργίας της Ευρωπαϊκής Υπηρεσίας Εξωτερικής Δράσης, ΕΕ L 201 της 3.8.2010, σ. 30.

ε) σύνταξη κοινού ενημερωτικού δελτίου·

στ) παρακολούθηση, κατά περίπτωση, της εφαρμογής των παρεκκλίσεων που προβλέπονται στο άρθρο 25α παράγραφοι 5 και 6.»·

α) η παράγραφος 2 απαλείφεται.

β) η παράγραφος 3 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

γ) «3. Στο πλαίσιο της επιτόπιας συνεργασίας Σένγκεν τα κράτη μέλη ανταλλάσσουν τα ακόλουθα είδη πληροφοριών:

α) τριμηνιαίες στατιστικές σχετικά με τις ομοιόμορφες θεωρήσεις, τις θεωρήσεις περιορισμένης εδαφικής ισχύος και τις θεωρήσεις διέλευσης από αερολιμένα που έχουν ζητηθεί, χορηγηθεί και απορριφθεί·

β) πληροφορίες σε συνάρτηση με την αξιολόγηση του κινδύνου μετανάστευσης ή/και ασφαλείας και ιδίως σχετικά με τα εξής:

i) κοινωνική και οικονομική διαστρωμάτωση της χώρας υποδοχής·

ii) πηγές ενημέρωσης σε τοπικό επίπεδο, μεταξύ άλλων όσον αφορά την κοινωνική ασφάλιση, την ασφάλιση υγείας, τα φορολογικά μητρώα και τις καταγραφές εισόδου-εξόδου·

iii) χρήση πλαστών ή παραποιημένων εγγράφων ή εγγράφων που είναι προϊόντα απομίμησης·

iv) διαδρομές παράτυπης μετανάστευσης·

v) τάσεις όσον αφορά τη δόλια συμπεριφορά·

vi) τάσεις όσον αφορά τις απορρίψεις·

γ) πληροφορίες σχετικά με τη συνεργασία με τις εταιρείες μεταφορών·

δ) πληροφορίες σχετικά με τις ασφαλιστικές εταιρείες που παρέχουν επαρκή ταξιδιωτική ιατρική ασφάλιση, περιλαμβανομένου ελέγχου του είδους της κάλυψης και της ενδεχόμενης συμμετοχής ασφαλισμένου).»·

στ) παρεμβάλλεται η ακόλουθη νέα παράγραφος:

«6α. Έως τις 31 Δεκεμβρίου κάθε έτους καταρτίζεται ετήσια έκθεση εντός κάθε δικαιοδοσίας. Βάσει αυτών των εκθέσεων η Επιτροπή καταρτίζει ετήσια έκθεση σχετικά με την κατάσταση της επιτόπιας συνεργασίας Σένγκεν που υποβάλλεται στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο.»·

(34) το άρθρο 50 απαλείφεται·

(35) παρεμβάλλονται τα ακόλουθα νέα άρθρα:

«Άρθρο 50α

Άσκηση της εξουσιοδότησης

1. Η εξουσία έκδοσης κατ' εξουσιοδότηση πράξεων ανατίθεται στην Επιτροπή υπό τους όρους που καθορίζονται στο παρόν άρθρο.

2. Η εξουσία έκδοσης κατ' εξουσιοδότηση πράξεων που αναφέρεται στο άρθρο 16 παράγραφος 8α) ανατίθεται στην Επιτροπή επ' αόριστον.

3. Η εξουσιοδότηση που προβλέπεται στο άρθρο 16 παράγραφος 8α) μπορεί να ανακληθεί ανά πάσα στιγμή από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ή το Συμβούλιο. Η απόφαση ανάκλησης περατώνει την εξουσιοδότηση που ορίζεται στην εν λόγω

απόφαση. Τίθεται σε ισχύ την επομένη της δημοσίευσης της απόφασης στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης* ή σε μεταγενέστερη ημερομηνία που ορίζεται σε αυτήν. Δεν θίγει το κύρος των κατ' εξουσιοδότηση πράξεων που έχουν ήδη τεθεί σε ισχύ.

4. Μόλις εκδώσει κατ' εξουσιοδότηση πράξη, η Επιτροπή την κοινοποιεί ταυτόχρονα στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο.

5. Η κατ' εξουσιοδότηση πράξη που εκδίδεται δυνάμει του άρθρου άρθρο 16 παράγραφος 8α) τίθεται σε ισχύ μόνον εφόσον δεν έχει διατυπωθεί αντίρρηση από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ή το Συμβούλιο εντός δύο μηνών από την ημέρα που η πράξη κοινοποιείται στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο ή αν, πριν λήξει αυτή η περίοδος, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο ενημερώσουν αμφότερα την Επιτροπή ότι δεν θα προβάλλουν αντιρρήσεις. Η περίοδος αυτή παρατείνεται κατά δύο μήνες κατόπιν πρωτοβουλίας του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου ή του Συμβουλίου.

Άρθρο 50β

Διαδικασία επείγοντος

1. Οι κατ' εξουσιοδότηση πράξεις που εκδίδονται σύμφωνα με το παρόν άρθρο τίθενται σε ισχύ αμελλητί και εφαρμόζονται επί όσο χρονικό διάστημα δεν προβάλλεται αντίρρηση σύμφωνα με την παράγραφο 2. Στην κοινοποίηση κατ' εξουσιοδότηση πράξης στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο εκτίθενται οι λόγοι για τους οποίους γίνεται χρήση της διαδικασίας επείγοντος.

2. Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ή το Συμβούλιο μπορούν να προβάλουν αντίρρηση όσον αφορά μια πράξη κατ' εξουσιοδότηση σύμφωνα με τη διαδικασία που αναφέρεται στο άρθρο 50α παράγραφος 5. Σε αυτή την περίπτωση, η Επιτροπή καταργεί αμελλητί την πράξη μετά την κοινοποίηση της απόφασης προβολής αντίρρησης από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ή το Συμβούλιο.»

(36) τα άρθρα 51 και 52 αντικαθίστανται ως εξής:

«Άρθρο 51

Οδηγίες για την πρακτική εφαρμογή του παρόντος κανονισμού

Η Επιτροπή εγκρίνει, με εκτελεστικές πράξεις, τις επιχειρησιακές οδηγίες για την πρακτική εφαρμογή των διατάξεων του παρόντος κανονισμού. Οι εν λόγω εκτελεστικές πράξεις εκδίδονται σύμφωνα με τη διαδικασία εξέτασης που αναφέρεται στο άρθρο 52 παράγραφος 2.

Άρθρο 52

Διαδικασία επιτροπής

1. Η Επιτροπή επικουρείται από επιτροπή, εφεξής καλούμενη «επιτροπή θεωρήσεων». Πρόκειται για επιτροπή κατά την έννοια του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 182/2011.

2. Στις περιπτώσεις που γίνεται μνεία της παρούσας παραγράφου, εφαρμόζεται το άρθρο 5 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 182/2011.»

- (37) το παράρτημα I αντικαθίσταται από το κείμενο που παρατίθεται στο παράρτημα I του παρόντος κανονισμού·
- (38) το παράρτημα V αντικαθίσταται από το κείμενο που παρατίθεται στο παράρτημα II του παρόντος κανονισμού·
- (39) το παράρτημα VI αντικαθίσταται από το κείμενο που παρατίθεται στο παράρτημα III του παρόντος κανονισμού·
- (40) τα παραρτήματα VII, VIII και IX απαλείφονται·
- (41) Το παράρτημα X αντικαθίσταται από το κείμενο που παρατίθεται στο παράρτημα IV του παρόντος κανονισμού.

Άρθρο 2

Παρακολούθηση και αξιολόγηση

1. Τρία έτη μετά [την ημερομηνία έναρξης ισχύος του παρόντος κανονισμού], η Επιτροπή υποβάλλει αξιολόγηση της εφαρμογής του παρόντος κανονισμού. Η συνολική αυτή αξιολόγηση περιλαμβάνει εξέταση των αποτελεσμάτων σε σύγκριση με τους επιδιωκόμενους στόχους και της εφαρμογής των διατάξεων του παρόντος κανονισμού.
2. Η Επιτροπή διαβιβάζει την αξιολόγηση που αναφέρεται στην παράγραφο 1 στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο. Με βάση την αξιολόγηση, η Επιτροπή υποβάλλει, εφόσον απαιτείται, κατάλληλες προτάσεις.

Άρθρο 3

1. Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την επομένη της δημοσίευσής του στην Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης.
 2. Εφαρμόζεται [έξι μήνες μετά την ημερομηνία έναρξης ισχύος].
- Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα στα κράτη μέλη σύμφωνα με τις Συνθήκες.

Βρυξέλλες,

Για το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο
Ο Πρόεδρος

Για το Συμβούλιο
Ο Πρόεδρος